Mulroney pledges support for Ukrainian dissidents

Marco Levytsky

Prime Minister Brian Mulroney reitereated his government's support for the cause of human rights in Ukraine before 600 people at the Ukrainian Professional and Business Federation of Canada's banquet in Edmonton, Saturday.

"One of the reasons Ukrainian Canadians came to this country so long ago was the pursuit of freedom — freedom of thought, freedom of religion, freedom to own property, and freedom from arbitrary government," he said.

"As all of you too painfully know, your compatriots do not enjoy, in their homeland, the freedoms we, in Canada, take for granted."

Refering to External Affairs Minister Joe Clark's recent trip to the Soviet Union where he raised the issue of Ukrainian human rights activist Danylo Shumuk, whose relatives live in British Columbia, Mulroney declared this is an example of the importance Canada places on human rights in its bilateral relationship with the USSR.

"In doing so, Mr. Clark spoke eloquently and courageously for all Canadians, and he underlined the determination of this government to pursue violations of human rights around the world, and to work unceasingly for the reunification of families.

Cont. P. 3

Brian Mulroney

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Ціна 50¢ Price

Edmonton, Wednesday May 22, 1985 — P. LVIII 21

Відбудеться виступ проти Воротнікова

сторінки 4 12

Резолюція ухвалена 34—27

Вимагають вибачення за інтернування

Марко Левицький

Об'єднання Українських Канадських Професіоналістів та Підприємців вирішило ухвалити резолюцію, яка закликає федеральний уряд признати несправедливість інтернування українців під час другої світової війни, після гострої дискусії на своїх резолюційних сесіях, минулої неділі.

Резолюція була ухвалена під час з'їзду об'єднання, який відбувався в Едмонтоні, між п'ятницею та понеділком минулого тижня, голосом 34 на 27.

Ця резолюція пройшла другим голосом. При першому голосуванні резолюція програла голосом 26 на 23, але делегат із Вінніпегу, Михайло Савчук заперечив перший результат на цій підставі, що делегати не голосували стоячи, показуючи свої делегатські картки, як написано в конституції. При першому голосуванні делегати сиділи і показували картки.

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA, AND FOR THE PAYMENT OF POSTAGE IN CASH. 2nd CLASS MAIL PERMIT 1035
Return Requested

PLEASE SEND TO:

Ця резолюція спочатку не була подана в список резолюцій, що була приготовлена делегатам, але під час сесії, монтреальська делегатка, Зор'яна Гриценко- Лигова піднесла цю точку, пояснюючи, що вона була ухвалена сесією, щодо уряду.

Відходячий голова об'єднання, д-р Йосиф Слоган із Вінніпегу пояснив, що ця резолюція була приготовлена раніше і була опублікована у журналі об'єднання.

Він додав, що над цією справою було раніше багато дискусії, і було ухвалено, щоб об'єднання домагалося від канадського уряду признання, що українському насе-

Д-р Сергій Радчук, представник КУКу представляє прем'єра Альберти Пітера Логіда перед відзначенням його Шевченківською медалею. Зліва Ліда Шулякевич.

Одержав Шевченківську Медалю

Логід хвалить піонерів

Марко Левицький

Альбертський прем'єр Пітер Логід похвалив українську громаду і особливо українських піонерів на почесному обіді під час з'їзду Об'єднання Українських Канадських Професіоналістів та Підприємців в Едмонтоні, минулої суботи.

"Мене виховано в піонерських вартостях і я знаю і вірю, що українська громада завжди була великою частиною цих піонерських вартостей", заявив Логід.

Під час обіду, Логід одержав "Шевченківську Медалю" — найвище відзначення в українській канадській громаді, за його вклад і допомогу українській громаді — особливо в Альбертському Законі Людських Прав, створенні Канадського Інституту Українських Студій, Села Української Культурної Спадщини та Української Двомовної Програми.

В своїй промові прем'єр підкреслив підтримку його уряду, що до політики багатокультурности, додаючи, що це не тільки створено для того, щоб уникнути дискримінації, але також, щоб додати "позитивних поштовхів для збереження нашої культури, нашої спадщини."

Критики багатокультурности заявляли,що це може розділити Канаду, але

Прод. ст. 2

Поправка

Минулого тижня *Українські Вісті* подали, що засідання Суспільної Служби Українців Канади (Едмонтонський відділ) відбудеться в "цю неділю", тобто 19-го травня. Це помилково. Засідання відбудеться в неділю, але 26-го травня в годині 2:30 попол.

ЮНАЦТВО СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ ЗАПРОШУЄ РОДИЧІВ І ГОСТЕЙ НА

КОНЦЕРТ З НАГОДИ МІСЯЦЯ ЮНОГО СУМІВЦЯ,

ЩО ВІДБУДЕТЬСЯ

26-го ТРАВНЯ

О ГОДИНІ 3:30 пополудні

В ДОМІ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

9615 - 153 авеню

ВИСТУПАТИМУТЬ:
ЮНАЦТВО СУМ-у
ХОР "ВЕРХОВИНА"
ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ "ДУНАЙ"
ШКОЛА ТАНКІВ ПРИ СУМ-і

ВСТУП $5.00 ВІД ОСОБИ. $3.00 ВІД СТУДЕНТІВ ТА СЕНЬОРІВ
ПРИХІД ЗІ ВСТУПУ СКЛАДАЄМО НА БУДОВУ СУМІВСЬКОГО ТАБОРУ
9-го червня відбудеться посвячення табору
Молебень в 3-ій годині пополудні на озері "Гал Лейк"

YOUR ASSURANCE IS
INSURANCE

protect against theft

забезпечуйте проти крадіжі!

A safe home is an insured home. Protect your personal property from loss by theft of burglary. Investigate our homeowner's policy.

Безпечний дім — це асекурований дім. Забезпечуйте ваше особисте майно від втрати через крадіж. Прослідкуйте за нашою програмою для власників домів.

Не ризикуйте, але асекуруйте!

STAR AGENCIES
(Insurance) Ltd.
Auto — Bonds — Liability — Fire — Life
#203-10715-124 St. Edmonton, Alberta
451-3020

Вибачення

Прод. із ст. 1

ленню Канади в першій світовій війні зроблено несправедливу кривду, коли їх було інтерновано.

Під час першої світової війни, тисячі українців були інтерновані в спеціяльні табори, тому, що вони народилися в границях австрійської держави, яка тоді воювала з Канадою.

В другій світовій війні, канадський уряд інтернував японців. Теперішній уряд недавно погодився перепросити японську громаду за це і признати, що це була несправедлива акція.

Д-р Слоган пояснив, що комітет, який приготував цю резолюцію не вважав, що в цей час треба домагатися компенсації, а тільки, щоб уряд признав несправедливість відносно українців під час першої світової війни.

Але проф. Манолій Лупул, директор Канадського Інституту Українських Студій при Університеті Альберти протестував проти цієї резолюції.

Він заявив, що українська громада багато домагається від федерального уряду, і якщо ця резолюція пройде, то може пошкодити в інших справах з урядом.

Особливо проф. Лупул заявив, що треба грошової допомоги, щоб поправити цілу структуру централі Комітету Українців Канади у Вінніпегу, і також продовжувати роботу, яку виконує Український Канадський Комітет Розвитку (Ю—Сі-Ді-Сі).

Лупул підкреслив, що громаді важніше працювати в ім'я майбутнього, а майбутні справи залежатимуть від відносин із федеральним урядом.

Але Савка заявив, що резолюцію треба підтримати, бо теперішні українці є в довгу перед піонерами. Він додав, що деякі з його родини із Вегревилу, під час першої світової війни, мусіли пішки йти до Едмонтону, щоб дістати в зимі роботу.

Коли вибухла війна та українців інтернували, вони поїхали до Британської Колюмбії, і там говорили, що вони італійці. Їхні друзі були інтерновані і ніхто нічого про них не чув пізніше, сказав Савка.

Між іншими резолюціями, об'єднання рішило передати резолюцію відносно справи Комітету Дешейн, який перевіряє справу обвинувачених воєнних злочинців екзекутиві, щоб переробити вислів.

Були зауваги, що вислів резолюції не точний, і що це могло б пошкодити українцям, якщо він був би ухвалений в такій формі.

Також ухвалено резолюцію, щоб об'єднання разом із КУКом звернуло увагу канцелярії інформацій в Оттаві на творення можливостей роботи молодим. Також допомоги КУКові змінити свою конституцію, яка б більше відповідала змінам українського канадського суспільства, щоб члени об'єднання активно помагали у розвитку програм навчання української мови і щоб приготовили такий примірник, який би мав інформацію про культуру.

В справі людських прав об'єднання рішило попросити канадський уряд, щоб імена та справи українських правозахисників були піднесені під час конференції гелсінкських угод, яка тепер відбувається в Оттаві.

Цією справою займається Світовий Конгрес Вільних Українців, та резолюція ухвалена, як додаткова підтримка щодо позиції СКВУ.

Також ухвалено резолюцію, яка закликає внести новий закон багатокультурности і також закликає уряд, щоб вважав потреби української громади в майбутніх культурних та академічних зв'язках із Совєтським Союзом.

Із членства едмонтонський делегат Любомир Маркевич запропонував резолюцію, яка була ухвалена, щоб об'єднання інформувало Ієрархії всіх Українських Церков, особливо Українську Католицьку Церкву, та Українську Православну, щоб відзначення 1000-річчя Християнства в Україні провелось спільно, і що об'єднання не буде брати участі в ніяких проєктах 1000-річчя, які не являються спільними для всієї української громади.

Едмонтонський делегат Боб Кларк запропонував, щоб на майбутніх з'їздах резолюції були запропоновані 60 днів перед конференцією, і щоб делегати їх мали 30 днів перед конференцією. В цій резолюції, яка також ухвалена, додано, що конференція може дискутувати деякі резолюції, які запропоновані від членства, якщо це є термінова невідкладна справа.

Логід

Прод. із ст. 1

так не сталося, якраз вийшло навпаки, сказав він.

"Вона міцна — ця любов країни — ця гордість у провінції," заявив Логід.

Логід додав, що багатокультурність — це така справа, яка відрізняє канадців від американців, і являється джерелом міцности Канади.

"Ми тут справді чогось добились", заявив Логід. "Ми добились такого погляду, що можна мати культурну мозаїку, і також мати сильну країну."

Представник Шевченківської Фундації, Сергій Радчук, передав медалю Логідові, і ціла заля йому відспівала "Многая літа".

Об'єднання допомоги Св. Михаїла організує льотерію

ВИТЯГАННЯ ГОТІВКИ

1-го липня, 1985 — Квитки по $50.00

НАГОРОДИ:
1-а — $2500
2-а — $1000
3-я — $500
4-а — $500
5-а — $500

Плюс — Два витягання "Ерлі бирд" на $100 за одну

15-го травня, 1985 та 15-го червня, 1985

Заробітки йдуть для закупу розвагового спорядження для мешканців Дому Опіки Св. Михаїла.

Для інформації дзвоніть: Стан Кобилко — 471-5010, Льотя Снігурович — 479-4443, Анна Сірман — 421-7771

Передплачуйте

Українські Вісті

Виповніть цю форму та й пішліть на цю адресу:

Ukrainian News
10967 - 97 St.
Edmonton, Alta T5H 2M8

Ім'я і призвіще.....
Адреса.....
Місто.....Пров. .....
Поштовий код.....
Передплати у Канаді $20.00 річно
Поза Канадою $30.00 річно

Shulakewych elected president

A prominent member of Edmonton's Ukrainian community was elected president of the Ukrainian Professional and Business Federation of Canada during its convention Sunday.

Bohdan Shulakewych, director of St. Michael's Nursing Home will head the federation's executive for the 1985 -1987 term.

Shulakewych previously served as president of the Edmonton club from 1982 to 1983.

Joining Shulakewych will be Justice John Decore, of Edmonton as honorary president, and Dr. Joseph Slogan of Winnipeg as past president.

Executive vice president is Gordon Conway, secretary, Florence Plishka, while the treasurer is Rostkyk Sadowkik, all from Edmonton as the executive rotates between the major Ukrainian centres in Canada.

The editorial board will consist of Patricia Sembaliuk, Edmonton, Mykhailo Bociurkiw, Ottawa and Mykhailo Wawryshyn, Toronto.

Public relations director is Don Lutzak of Edmonton.

Mary Lobay and Yaroslaw Roslak, from Edmonton were elected directors along with Mervin Martiniuk of Yorkton, Saskatchewan.

Representatives to the Ukrainian Canadian Committee are Prof. Michael Tarnawecky and Bill Werbeniuk, both of Winnipeg.

National vice presidents are: Ed Salyn from Victoria from British Columbia, Michael Lozinski from Calgary for Alberta, Paul Ortynsky from Canora for Saskatchewan, Bill Nosaty from Winnipeg for Manitoba, Dr. Peter Zakarow from Oshawa for Ontario, Dr. Wolodymyr Kowal from Montreal for Quebec and Olya Williams from Halifax - Dartmouth for the Maritimes.

John Stashuk of Vancouver was re-elected ex officio president of the Canadian Foundation of Ukrainian Studies.

Newly-elected president of the Ukrainian Professional and Business Federation of Canada, Bohdan Shulakewych, with Mila Mulroney at the banquet, Saturday.

For more on UPBFC Convention See Pages 6, 7 &9

Brian and Mila Mulroney

Mulroney

Cont. from P. 1

"This we shall continue to do in public and in private, and we will use every effective political resource that we can muster. But we will not abandon, not forget, not relent in our advocacy of the cause of Danylo Shumuk and the cause of human rights everywhere."

The following day, at the resolution session of the convention, the UPBFC urged the government to bring up the names and cases of Ukrainian human rights activists at the conference on the Helsinki Accord which is currently taking place in Ottawa.

In this, they were encouraged by the head of the Canadian Parliamentary Delegation of Human Rights, Senator Paul Yuzyk.

To date the Canadian government has not raised any specific cases publically.

In the rest of his Saturday evening speech, which was intended for national media consumption, Mulroney warned Canadians to expect a tough budget when it's brought down in the House on Common tomorrow (Thursday).

Mulroney stressed that the budget will have to tackle the twin issues on job creation and the government deficit and will have to cut government spending.

The deficit is holding interest rates up at a time when lower rates could stimulate more economic activity, he said.

Mulroney also noted that the new government has inded the alienation of western Canada, citing the new anergy agreement which has stimulated oil and gas activity.

Is your subscription overdue?

John Q. Public
00000 - 000 St.
Edmonton, Alta.
May 1985

Check the right hand corner of your address sticker. If there is no date, or if the date is past, your subscription is overdue.

If you could send us a renewal payment before we have to send you a notice, that would be greatly appreciated.

Please fill out the form below and mail to:
Ukrainian News
10967 - 97 St.
Edmonton, Alta.
T5H 2M8
with your payment.

Name.....
Address.....
City.....Prov.....
Postal Code.....

In Canada — $20.00 a year
Outside Canada — $30.00 a year
(Sums listed are in CANADIAN FUNDS)

BRIER T.V. & RADIO SERVICE
Member PROFESSIONAL ELECTRONICS GUILD OF ALBERTA
Repairs A Specialty Not A Sideline
We Service What We Sell
Panasonic - Philips - Magnavox - Video Movies
"FOR HOME SERVICE CALL"
9635 - 82 Ave. 439-5678

Bear Electronics & Appliances Services Ltd.
6846 - 76 Avenue
• Repairs to most electronics
• Small or major appliances
• Service cost on major appliances
15% OFF LABOR
with this advertisement
Call: 468-4222

Older Cars & Antiques Restoration is Our Specialty
Ask About Our Guarantee On Custom Work
ROASTING'S
AUTO BODY & CUSTOM REFINISHING LTD.
FREE ESTIMATES
• Custom Body Work • Pearls
• Auto Body Repairs • Metal Flaking
• Auto Glass Service • Custom Striping
• Refinishing • Insurance Claims
WETASKIWIN 5718 - 39th AVE. 352-0336

A P TRANSMISSION (1961) LTD
We specialize in MANUAL AND AUTOMATIC TRANSMISSIONS AND REAR ENDS FOR BOTH CARS AND TRUCKS
Ask Us About Our Guarantee for 120 Days - 6,000 Miles or 10,000km's
"You break it we fix it"
PHONE
432-0182
10413 - 79 Avenue
Edmonton, Alberta
AFTER HOURS
424-2638

Українські Вісті
Ukrainian News
Головний редактор та адміністратор

Марко Левицький

Помічний та мовний редактор

Христина Шерман

Ukrainian News is published every Wednesday except for two weeks in July at 10967-97 Street, Edmonton Alberta. T5H 2M8, Telephone (403) 423-6985. Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for the payment of postage in cash. 2nd Class Mail, Permit 1035.

Виступім масивно!

В четвер, 30-го травня в годині 7:30 вечером, українці разом із поляками, мадярами, хорватами, латвійцями, литовцями, та, можливо, чехами, проведуть демонстрацію проти совєтських порушень людських прав перед едмонтонською ратушею. Ця демонстрація організована в той самий час, коли сюди приїжджає прем'єр Російської Совєтської Федеративної Соціялістичної Республіки, Віталій Воротніков.

Важне, що члени української громади численно вийшли на демонстрацію і цим самим виявили наш протест проти совєтських порушень людських прав. Наша громада в Едмонтоні велика й ми повинні масово показати наш протест.

Час на таку демонстрацію є знаменитий. Не тільки тому, що Воротніков приїжджає до Едмонтону. Це також дасть нам можливість подати до загального відома про брутальність совєтського режиму. Це також відбувається в той самий час, коли 35 країн проводять конференцію в справах людських прав в Оттаві.

Совєтський Союз завершує людей, засилає до концентраційних таборів, мучить морально та фізично за те, що вони висловлюють свої власні думки. Це йде проти всіх засад культурного світу. Недавно уряд СССР також почав відновлену атаку на Українську Церкву. Нищить монастирі та переслідує вірних. Нам треба про усе це проголосити.

Ми повторюємо, потрібно і необхідно, щоб українська громада численно виступила на цій демонстрації.

Let's come out in force

Thursday May 30 at 7:30 p.m. the Ukrainians, along with the Poles, Hungarians, Croatians, Latvians, Lithuanians, and possibly the Czechs, will be demonstrating in front of Edmonton's City Hall against the Soviet violations of human rights. This demonstration has been organized to coincide with the visit of Vitaly Vorotnikov, premier of the Russian Soviet Federated Socialist Republic.

It is important that members of the Ukrainian community come out in force in order to voice our protest against Soviet violations of human rights. Our community in Edmonton is large and we should manifest our protest massively.

The timing for such a demonstration is perfect. Not only is Vorotnikov visiting Edmonton, and this will give us a chance to bring the brutality of the Socist regime to general attention, but it's also taking place at the same time that 35 countres are having a conference on human rights in Ottawa.

The Soviet Union arrests people, sends them to concentration camps and tortures them physically and mentally for expressing their opinion. This goes against all principls of the civilized world. Recently, the Soviet Union started a renewed attack on our Church. They're destroying churches, monasteries and persecuting the faithful. All this should be made public.

We repeat, it's necessary that the Ukrainian community come out in force to this demonstration.

Перспектива

Істотних змін не буде

Авторизований скорочений переказ зі "Шпігеля"

В останні роки життя Соса проклятого в Москві вивчав правознавство 19-тирічний носій ордену червоного прапору, яким був нагороджений за відмінну роботу в сільському господарстві. Він, кажуть, виділявся серед інших своєю непокірністю. Це був — Михайло Горбачов.

Він висловив свій сумнів про доцільність примусового колхозного господарства своєму закордонному товаришеві по університету Зденеку Млинажу із Праги, коли вони разом дивилися на фільм "Кубанські козаки", з багато заставленими смачною їжею столами і веселими споживачами тієї їжі. Михайло поінформував свого друга, що справжнє життя населення Кубані — бідне. Отже фільм — нічого несподіваного для нас — був звичайною пропагандивною брехнею, чого закордонний товариш мабуть не міг знати.

Млинаж описує молодого Горбачова, як сектанта в італійській комуністичній газеті "l'Unita". Обидва товариші з часу молодости пережили великі зміни. Млинаж у 1968 був секретарем ЦК під Дубчеком, а Горбачов став секретарем ЦК під Брежнєвим у 1978 році. Млинаж після москальської інвазії Чехо-Словаччини опинився на Заході, найвищим комуністичним біженцем від благ московського "соціялізму", а Горбачов зодягнув чоботи потворного Соса.

Було б цікавим і важливим знати, чи в ньому ще лишилося щось із його молодечого бунтарства, бо виглядає, що Горбачов збирається провадити злочинну псевдокомуністичну наддержаву (Supermacht) аж до 2000-го року. Недавно справжній капіталіст диктор (Sprecher) "Німецького банку" Фрідріх Вільгельм Христіанс потонув у чарах цієї "єдиної у своєму роді особистости", чого він ще ніколи не бачив під час його багатьох поїздок до Сов'юзу: "цілком незвичайний у поведінці і стилі керівництва...", повний сяйва і доброї волі.

Стиль? Коротко після перебрання посади Горбачов відмовився від свого запанцерованого службового авта типу "ЗИЛ" (завод імені Леніна — ТГЛ), і поїхав середньокласною "Волгою", без попередження, на фабрику в московській ділянці ім. Фрунзе для зустрічі й розмови з робітниками. Це — незвичайна річ за маштабами фальшивої пролетарської номенклатури.

Тиждень пізніше він поїхав до іншої фабрики, саме тієї, яка виробляє розкішні Зіли, а також до лікарні, школи і харчової крамниці. Робітник Вячеслав Нікішим запросив його на чай і розмову до свого помешкання разом із своєю дружиною Тамарою. Знову — незвичайно.

Добра воля? Це був він, який приголубив на похоронах Андропова його розплаканого сина. Після смерти дружини колишнього боса КГБ Азербайджану і теперішнього заступника прем'єра Алієва, Горбачов подав до "Правди" оголошення про смерть із підписами усіх членів політбюра. Такого теж ще ніколи не було. Також померлу лікарку окуліста із Кавказу несли у відкритій домовині. Вдовець Алієв голосно плакав від зворушення.

Проте сподіватися на одну тільки суцільну любо'язність від нового боса московського Кремля не можна. Ще в часи панування Андропова і Черненка Горбачов почав "чистку" партійних можновладців. До цього часу половина всіх обласних шефів втратила свої привілейовані становища, третина всіх провідників відділів ЦК і до того — половина провідництва в Середній Азії.

Горбачов готує віддані йому кадри для наступного з'їзду партії. У чистці помітний опір вельмож середньовічної імперії, свідоцтвом чого є пересунення дати парт'з'їзду на найдальше дозволений статутом термін: лютий 1986 року. Його покоління рядів псевдокомуністичних вельмож тривожить пануючу клясу Сов'юзу.

В Узбекістані відпущено 9.000, а в Білорусії 3.000 поліцаїв. У цілій імперії відкрили 18.000 нечесних бухгалтерів. Молоді члени партії, скінчивши університети, стоять у черзі добровольцями на звільнені посади, віддані своєму покровителеві, Михайлові Горбачову.

Його противники, які влізли у теплі і ситі гнізда ще в часи брежнєвської ери, відчувають себе викликанимина поєдинок. У політбюрі йому відмовляють культ особи, належний кожному босові московського державно-партійного капіталізму. Горбачова двічі цитували у статтях "Правди", як провідника (Richtungweiser). Його портрети ще не прибули до установ. Його поїздка до ділянки ім. Фрунзе не була відмічена засобами інформації (преса, радіо, телевізія — ТГЛ); його відвідини Пролетарської ділянки були показані у формі нерухомих світлин (Standilder), і преса не подала його діялогів зі звичайними людьми.

"Правда" також писала про відповідальність Горбачова в справах іноземної політики, а також цілковитий брак у ній чогось нового. Він повторив стару брежнєвську пропозицію притягання уваги Заходу зменшенням розбудови ракетної зброї.Пару тижнів тому Горбачов наказав ватажкам своїх західніх васалів продовжити Варшавський пакт аж до 2005. "Чи аж так довго не буде ніяких змін?" — питає "Шпігель".

У стилі Громика Горбачов обвинувачує, що США зовсім не зацікавлені переговорами в Женеві. Він або мусить постійно зважати на погляди московських консерватів, або він і сам теж консерват.

ЦК призначило трьох нових членів політбюра, які хоч і належать віком до покоління Горбачова, проте вони ніколи не були близькими до нього. Двоє із них навіть ще не були кандидатами політбюра. Цього разу диктор військовиків, міністер оборони Сергій Соколов, 73, став лише кандидатом — майже образа для армії. В той же час шеф "меча партії" КГБ, Віктор Чебріков, 62, став повним членом політбюра.

Двоє інших нових членів: Єгор Лігачов, 64, — начальник особистого складу ЦК та економіст Ніколай Рижков, 55. Виглядає,що внутрішні проблеми Сов'юзу тішаться перевагою над іншими. Нове тріо напевно не збирається проводити грунтової політичної реформи. Бос КГБ Чебріков походить зі старої зграї Брежнєва і стоятиме за збереження інтересів і влади партійних владик. Лігачов і Рижков вийшли із керівних посад тяжкої й збройної індустрії, тобто з лав військово-інустрійного комплексу, який сьогодні стоїть під командою секретаря ЦК Романова, недавнього супротивника Горбачова.

Лігачов під час війни будував літаки і зробив свою партійну кар'єру в Сибірі. До Москви він прибув в часи панування Андропова. Рижков у брежнєвську еру був генеральним директором машинобудівельного концерну, і став першим заступником голови центральної плянової установи "Госплану", і 12 днів після смерти Брежнєва — секретарем ЦК для господарства.

Горбачов уникає суперечки совєтських економістів про вмішування центральної влади в роботу виробничих установ імперії.

— Треба продовжувати поширення прав ви-

Прод. ст. 5

Наш політичний оглядач

Т. Г. Литвяк

Думки авторів не завжди висловлюють думки Редакції. Приймаємо тільки оригінальні і підписані статті, кореспонденції, дописи і посмертні згадки, писані на машинці через лінію з маргінесом по обох боках, щоб могли справити рукопис; у відбитках ніяких посилок не приймаємо. Редакція застерігає собі право скорочувати статті, кореспонденції, дописи і посмертні згадки.

США атакує совєтське переслідування релігії

Делегація Сполучених Штатів Америки гостро атакувала совєтські порушення релігійних прав включно із недвним ув'язненням 40 релігійних правозахисників.

На конференції людських прав в Оттаві минулої п'ятниці, голова американської делегації Ричард Шіфтер подав імена людей, які є переслідувані за віру. Це включає тих віруючих, які не належать до російської Православної Церкви, тобто, українських католиків, литовських католиків, баптистів, пентакостів та жидів, подає газета *Глоб анд Мейл*.

Вони обвинувачені за антисовєтську агітацію за те, що провадили молитви на цвинтарях.

Шіфтер також заявив, що совєтська поведінка в справі людських прав і гельсінкського угоди зв'язана із поступом в переговорах, щодо обмеження зброї, які тепер відбуваються у Женеві.

Совєтські представники гостро відповіли на американські заяви. Совєтський амбасадор Всеволод Софінський сказав західним репортерам, що якщо США і далі буде атакувати СССР, то це може припинити конференцію.

Шіфтер сказав кореспондентам, що таку саму гостру відповідь дав йому помічний голова совєтської делегації Сергей Кондрачев на закритій сесії. Західні шпигунські джерела впевнені, що Кондрачев є генералом у КГБ.

Шіфтер заявив, що відповідь СССР є "сильною ознакою чогось", але, що він не вірить, що совєти вийдуть із конференції.

Він також додав, що не думає міняти своєї тактики подавати детальні звіти про совєтські порушування людських прав.

"Ми у вільній країні. Я не сидів у Люб'янській в'язниці", заявив Шіфтер.

Істотних

Прод. із ст. 4

робництв на самостійні рішення. Плянування повинно підтримати вирівняний і динамічний ріст господарства, — говорив він у своєму недавньому виступі перед ЦК. Іншими словами — хай і вовки будуть ситі і вівці цілі.

До цього часу, за словами Горбачова, плян на 1985 рік "почався не дуже добре". У 24-ох із 52-ох статистично охоплених галузях продуктивність понизилася в порівнянні з першою чвертю минулого року: у вугіллі, цементі, прокатному залізі, штучному угноєнні, криці, індустрійних автоматах, радіоприладах, маслі, маргарині, папері, а також у цінній нафті.

Жадної мови про реформи. Вихід із кризи — старий — робітник повинен більше працювати.

— *Норми* виробітку будуть підняті, — каже Горбачов, — "бо далеко не всі робітники відзначаються відповідальним ставленням до своєї праці", — каже заступник прем'єра Алієв.

— Ми не сподіваємося рішучих змін, — обмежив головний редактор "Правди" надії на новий економічний курс під Горбачовим. — Ми не хочемо міняти наші господарські механізми. Ми не хочемо перейти на вироби товарів і ринкове господарство. І: "Захід уже давно чекає змін у нас — якщо не прямої контреволюції, то далекосяглих змін. Але я вірю, цього не буде".

* * * * *

Звичайно, ми не знаємо справжніх поглядів Горбачова і його плянів на майбутнє. Якщо й будуть якісь істотні зміни у внутрішній політиці московської імперії, то тільки тоді, коли Горбачов сконсолідує свою владу. Це можетривати досить довго. А покищо населення, економічно й соціяльно відсталої тюрми народів, має жити "щастям" облудного псевдо-соціялізму.

Недавно кореспондентка "Бостон глобу" Ілен Гудмен привезла із Москви такий гіркий жарт про це щастя.

Якийсь чоловік хоче виїхати із Сов'юзу, бо він там занадто щасливий.

— Чому ж ти хочеш виїхати, коли ти тут такий щасливий, — питає його приятель.

— Добре. Спробую пояснити, — відповідає він.

— Коли я прийду до крамниці за добрим м'ясом і знайду його, я — такий щасливий. Коли зіпсується моя телевізія, і мені її полагодять, я — такий щасливий. Коли я знайду сорочку свого розміру, і її справді можна надіти, я такий щасливий. Уся ця щасливість забиває мене.

З минулого

10 років тому
22 травня 1975 року
Українське Село Культурної Спадщини — власністю провінції

Альбертський провінційний уряд закупив посілість, на якій міститься Українське Село Культурної Спадщини. Невелика площа, що обнімає прибл. 250 акрів землі, положена на схід від Національного Парку Елк Айленд у віддалі від Едмонтону приблизно 30 миль, належала Франкові та Лілі Лакустам.

Перед кількома роками Ф.Лакуста започаткував на частині своєї фарми Українське Село Культурної Спадщини, куди звіз 24 давні будинки, що мають якусь небудь зв'язок із життям українських поселенців у Альберті. На перевіз та поставлення цих будинків на площі Українського Села Культурної Спадщини федеральний уряд дав пожертву допомогу. Одначе, тому, що дальша розбудова Українського Села Культурної Спадщини вимагає чимало грошей та відповідного плянування, п. Лакуста продав 220 акрів землі провінційному урядові Альберти, а 23 акри, на яких є приміщені давні будівлі, передав провінційному урядові даром.

Провінційний уряд, який має в пляні значно розбудувати Українське Село Культурної Спадщини, незабаром встановить керівництво Села та стане працювати над плянами розбудови.

Дотеперішній власник п. Ф.Лакуста з доручення провінційного уряду має тимчасово нагляд над Селом, як працівник того уряду.

20 років тому
23 травня 1960 року
ПАРИЗЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ПРОВАЛИЛАСЯ, ПОКИ ПОЧАЛАСЯ

Конференція в Парижі провалилася на своєму першому засіданні 16 травня, коли СССР і США почали взаємно себе обвинувачувати.

Конференція розбилася через американський шпигунський літак, застрілений на території СССР, і більше засідань вже не було.

Хрущов гостро напав на політику США. Він сказав, що треба б відкласти конференцію від 6 до 8 місяців, бо новий уряд США зможе зрозуміти ситуацію, коли не може її зрозуміти теперішній уряд.

Хрущов обурено заявив, що президент Айзенгавер мусить прилюдно перепросити Совєтський Союз за шпигунські лети на території СССР, покарати винуватих і скласти заяву, що такі лети більше не повторяться. Коли Айзенгавер цього не зробить, він виїде додому.

Ультимат Хрущова, щоб США з приниженням перепросили СССР, розбив конференцію в самому її початку.

Президент Айзенгавер відповів, що розвідчі лети американських літаків на СССР більше не повторяться. Однак він різко відкинув ультимат і відмовився плазувати перед Хрущовим — перепросити СССР.

Коротко

Суд продовжується

Мешканці Екавілу, що в Альберті, мають надію, що їхнє життя повернеться до звичайного стану, коли завершиться судовий процес проти бувшого вчителя Джима Кігстри.

Геролд Ліч, який виграв проти Кігстри в виборах на посадника містечка в 1983-му році, каже, що преса фальшиво змалювала місцевих мешканців, як некультурних людей, які ненавидять жидів.

Кігстру було звільнено з праці в середній школі Екавілу в грудні 82-го року. Судовий процес проти нього під обвинуваченням добровільного пропагування ненависти проти жидів почав свій 7-ий тиждень у вівторок.

Критика поведінки

Папа Іван Павло II суворо критикував поведінку, яка на його думку є зневаженням людського життя.

У промові в Брюселі, що в Бельгії, Папа закликав до спинення тероризму й мучення політичних в'язнів.

Він також критикував експерименти з людськими ембріонами. Папа сказав, що ми не можемо вважати ембріони за якісь мертві предмети.

Пожежі на Флориді

Пожежники штата Флорида мають надію, що їм поможе природа в боротьбі з кількома великими пожежами.

Під час пожежі згоріло приблизно 400 хатів і тисячі гектарів лісів і кущів.

Три чверті всіх пожежних відділів штату, а їх разом є 700, зараз гасять 40 диких пожеж. Хмарне небо й висока вологість помагають в боротьбі з пожежами.

Обмін

В Женеві, в Швайцарії, тисяча сто палестинців і ливанських в'язнів будуть замінені на трьох ізраїльських вояків під уважним спостереганням міжнародного Червоного Хреста.

В понеділок Ізраїль літаками завіз першу частину в'язнів, майже 400, в Женеву. Три ізраїльські полонені були в полоні палестинської групи, яка має сирійську підтримку.

Космічна оборона

Західно німецький канцлер Гельмут Колл каже, що космічна система оборони — це ризика, яка ускладнює збройну контролю. Але ризика також є і нагодою. У промові перед парляментським засіданням НАТО в Стуттгарті, Колл сказав, що він уважає, що пропозиції Америки брати участь у космічній обороні — це значна нагода.

Колл надіється, що скоро може бути спільна европейська відповідь.

Делегати на весняним засіданні асамблеї НАТО кажуть, що дискусії про систему космічної оборони були головною темою на трьохденному засіданні. Асамблея має ролю дорадника внутрі 16-ти країнного союзу західних націй.

На повітряних хвилях

18-ти денний страйк на летовищах Швеції завершився, позваляючи комерційним летам літати перший раз від початку страйку контролерів літаків.

Це була найгірша робітнича сварка цивільної служби в Шведській історії.

В часі, коли ЕР Канада й Швеція нарешті побороли перші перепони в повітряних шляхах, Куба виступає проти перепон на повітряних лініях. Американський уряд почав передавати програми своєї нової радіостанції в понеділок.

Радіо Марті висилає американські програми на Кубу. Але кубинський провідник Кастро вже відповів на це, касуючи угоду імміграції між Кубою і Америкою.

Convention '85

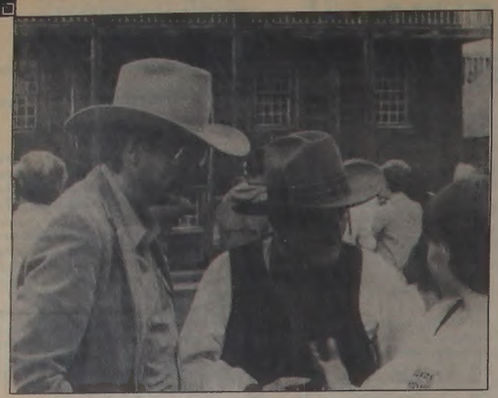

Counterclockwise from top left: Cossack cowboys Laurence Decore and Paul Sembaliuk greeting people to the barbecue at Fort Edmonton Park. Mayor Decore hosted the Sunday evening event for the delegates of the Ukrainian Professional and Business Federation of Canada, explaining some of the history of the fort and Ukrainian immigration to Alberta. Originally, the fort was the point where Ukrainian settlers started out from in journeying over the North Saskatchewan River and the Victoria Trail to their homesteads northeast of Edmonton.

Lydia Shulakewych with Prime Minister Brian Mulroney during the banquet.

The Calgary Delegation with Senator Paul Yuzyk: Left to right: Michael Lozinski, Nick Topolnyski, Sen. Yuzyk, Sonia and Donald Skibo. Missing are: Peter Bartman, Mike Hantzsch, Zenon Makar and Dr. Alex Kindy, M.P.

Для дітей

Гуси-лебеді

Жили собі чоловік та жінка. Була в них дочка та синок маленький.

— Донечко, — каже мати, — ми йдемо на роботу, а ти братика бережи! Не ходи з двору, малого доглядай — ми тобі купимо хусточку.

Пішли собі батько з матір'ю, а дочка забула, що їй наказували: посадила вона братика на травицю під віконечком, сама побігла на вулицю, забавилася, загулялася.

Налетіли гуси-лебеді, підхопили братика та й понесли на крилах світ за очі.

Повернулася дівчинка, глянула — нема братика! Кинулася туди-сюди — нема!

Вона його кликала, сльозами заливалася, вибігла в чисте поле і побачила: майнули вдалині гуси-лебеді та й зникли за темним лісом.

Здогадалася дівчинка, що гуси-лебеді братика вкрали, й кинулася вона їх здоганяти. Біжала, біжала, бачить — пічка стоїть.

— Пічко, пічко, скажи, куди гуси-лебеді полетіли?

Пічка їй відповідає:

— З'їж мого житнього пиріжка — скажу!

— Стану я житній пиріг їсти! У мого батечка і пшеничні не їдяться!..

Нічого не сказала пічка. Побігла дівчинка далі. Стоїть яблуня.

— Яблунько, яблунько, скажи, куди гуси-лебеді полетіли?

— Поїж мого дикого яблучка — скажу!

— Та в мого батечка і садові не їдяться!..

Нічого не сказала яблуня. Побігла дівчинка далі. Тече молочна річка в кисільних берегах.

— Молочна, річко, кисільні береги, куди гуси-лебеді полетіли?

— Поїж мого киселику з молоком — скажу!

— У мого батечка і вершечки не їдяться!..

Довго бігала дівчинка по полях, по лісах. Уже день надвечір схиляється, робити нічого — треба додому вертатись. Коли бачить дівчинка — стоїть хатка на курячій ніжці, з одним віконцем, навколо себе повертається.

У хатці стара баба-яга пряде. А на лавочці сидить братик та срібними яблучками грається.

Увійшла дівчинка до хати:

— Добридень, бабусю!

— Добридень, дівчинко! Ти чого сюди прийшла?

— Та я по лісах, по болотах ходила, одежу змочила, прийшла погрітися.

— Ну, то сідай, пряди.

Баба-яга дала їй веретенце, а сама пішла кудись. Пряде дівчинка — коли це з-під пічки вибігає мишка й каже їй:

— Дівчинко, дівчинко! Дай мені хлібця, я тобі щось скажу!

Дівчинка дала їй хлібця, мишка й каже:

— Баба-яга тебе з'їсти хоче, не дожидайся, бери братика й тікай, а я за тебе попряду.

Схопила дівчинка браика і побігла. А баба-яга підійшла до віконця й питає:

— Дівчинко, чи ти прядеш?

Мишка їй відповідає—

— Пряду, пряду, бабусю...

Заходить баба-яга до хати, глянула — а в хаті нема нікого.

Розсердилася баба-яга, загукала.

— Гуси-лебеді, летіть в погоню! Здоганяйте дівчинку з братиком!..

Сестра з братиком добігла до молочної річки. Бачить — летять гуси-лебеді.

— Річко-матінко, сховай мене!

— Поїж мого киселику з молоком!

Дівчинка поїла й спасибі сказала. Річка сховала її під кисельним бережком.

Гуси-лебеді не побачили, пролетіли мимо.

Дівчинка з братиком знову побігла. А гуси-лебеді повернулися, летять назустріч, от-от побачать. Що робити? Біда!

Стоїть яблуня край стежки.

— Яблунько-матінко, заховай мене!

— Поїж мого дикого яблучка!

Дівчинка швидше з'їла й спасибі сказала. Яблуня сховала її під гілками, прикрила листячком.

Гуси-лебеді не побачили, пролетіли мимо.

Побігла дівчинка знову. Біжить, біжить, уже й додому недалечко. Тут гуси-лебеді побачили її, загелготали - налітають, крилами б'ють, от-от братика з рук вирвуть.

Добігла дівчинка до пічки:

— Пічко - матінко, заховай мене!

— Поїж мого житнього пиріжка!

Дівчинка мерщій — пиріжок у рот, а сама з братиком — у пічку, ще й заслінкою затулилася.

Гуси-лебеді політали-політали, покричали-покричали та з тим і полетіли назад до баби-яги.

Дівчинка сказала пічці спасибі і разом з братиком прибігла додому.

А тут і мати з батьком прийшли.

Saskatchewan grants $250,000 for encyclopedia

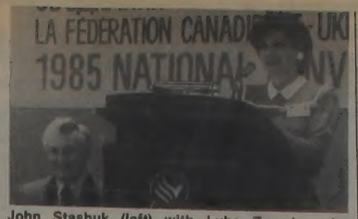

John Stashuk (left) with Luba Zaraska who received a set of prints by Victoria artist Peter Shostak for her work in selling the first volume of the encyclopedia.

The Saskatchewan government has provided a $250,000 grant towards the publication of the second volume of the english-language Ukrainian encyclopedia, provincial labor minister Warren McLaren announced during the Ukrainian Professional and Business Federation Convention in Edmonton last weekend.

This should cover the printing costs of the second volume and brings to $350,000 the total the Saskatchewan government has allocated for this project.

At the banquet Saturday evening, Prime Minister Brian Mulroney was presented with a copy of the first volume.

The encyclopedia was prepared under the auspices of the Shevchenko Scientific Society, the Canadian Institute of Ukrainian Studies at the University of Alberta, and the Canadian Foundation for Ukrainian Studies.

By recording all aspects of Ukrainian culture and history, it serves as a repository of knowledge that could otherwise disappear.

To date the total cost of the project came to over $1 million.

John Stashuk, President of the Canadian Foundation for Ukrainian Studies, states that: "With the Institute being a part of the University of Alberta, the ultimate source of the Institute's funds come from the Province. In this respect, we are very thankful to the Province of Alberta to help us in this important project".

In1978 the Government of Ontario contributed $75,000.00 toward publication, while Premier Howard Pawley of Manitoba has confirmed a special grant of $150,000.00 at special meeting of November, 1984.

Stashuk was re-elected president of the foundation at its annual meeting Sunday along with a new board of directors.

The board includes: Zorianna Hrycenko-Luhovy from Quebec, Oksana Zyla from Ottawa-Hull, Prof. Orest Rudzik, Eugene Zaraska, John Tutelecky and Prof. Danylo Struk from Ontario, Lou Melosky, Vasyl Balan, and William Werbeniuk from Manitoba, Mary Chernesky and Ken Wasylyshyn from Saskatchewan, Peter Savaryn, Robert Clark, Prof. Manoly Lupul and Bohdan Shulakewych from Alberta, Peter Shostak, Audrey Shoemay and John Sojonky, Walter Stashuk from British Columbia.

Littman smears Melnyk too

P&B session focusses on Dechesne Commission

John Gregorovich

Colonel Andriy Melnyk, the other of the two rivals for the leadership of the Organization of Ukrainian Nationalists during World War II, has also been accused of being a Nazi callaborator by Simon Wiesenthal's Toronto representative, Sol Littman before the Dechesne Commission.

Speaking at a special session of the Ukrainian Professional and Business Federation of Canada's convention in Edmonton Sunday, Toronto club president John Gregorovich said Melnyk's name had been raised along with Stepan Bandera's by Littman.

Bandera's case was reported in the media primarily because has daughter-in-law, Marika Bandera reacted to it with her own submission, Gregorovich explained, responding to a question from *Ukrainian News*.

Much of the session focussed on the media's treatment of the commission proceeding and the Ukrainian community's response to it.

Several speaker stressed the need to have historical experts, who view the situation objectively speak to the media, rather than people who were active participants during the war, because the latter may be too emotional.

Gregorovich explained one of the problems was the national media tends to report anything that will grab attention providing it doesn't make them liable for a libel suit.

Montreal club president, Zorianna Hrycenko-Luhovy complained that the media often ignores Ukrainian presentations altogether.

When University of Montreal history professor Roman Serbyn made a presentation of behalf of the Ukrainian Anti-Defamation Committee, CBC Montreal completely ignored it for their 6 p.m. broadcast, she explained.

Only after Ukrainians complained did CBC include it in their 11 p.m. broadcaster, but those people who watch just the 6 o'clock news missed it, she said.

CBC Edmonton reporter Steve Andrusiak admitted that there may be sloppy reporting on the media's part at times, but noted the Ukrainian don't know to deal with the media properly.

He stressed that the community should designate certain spokesmen to speak with a unified voice. Disparate opinions can be reported through no fault of the reporter and can be detrimental to Ukrainians, he said.

Ottawa delegate Mykhailo Bociurkiw stressed the need for a central Ukrainian information office in Ottawa that would deal with the national media. This proposal was later passed as one of the resolutions of the conference.

The resolution itself states that this office be set up in consultation with the Ukrainian Canadian Committee, but the general concensus of the delegates was that the federation do it themselves, if the UCC does not follow through with this proposal.

Gregorovich noted that the community will need a major fundraising drive in order to combat the charges that have been brought up. Approximately 65 per cent of this fund will be used for research, he added, as public relations are a priority in this matter.

Senator Paul Yuzyk urged co-operation with Jewish organizations in Canada, adding a lot of the accusations have been feisted on the Ukrainian community from outside.

He stressed that the political aspect of the Dechesne Commission may became more important that the legal one and the Ukrainian community should use its political influence.

Sudbury club scholarships

The Sudbury Ukrainian Professional and Business Club announced two scholarships for students of Ukrainian origin at the professional and business federation's convention in Edmonton, last weekend.

The Justina Syroid Scholarship will provide $500 to a student of Ukrainian origin currently enrolled in an arts and science graduate program.

The William (Wasyl) Syroid Scholarship will provide $500 to a student enrolled in a program leading to a Master's of Business Administration degree.

To be eligible, students must be enrolled in Canadian University.

Applications are available from the:Ukrainian Professional and Business Club of Sudbury.

14 Lancaster Drive, Sudbury, Ont., P3E 3R6.

Brande Hancen Brick and Stone Ltd.

Brick Block, Stone or Stonework and fireplaces.

Commercial - Residential

Phone: **922-2506**

Experts in the Masonry Industry for over 25 years!

E & E HOMES

SPRUCE GROVE • 962-6404

Your Mobile Home Dealer For General, Moduline, Shelter, Alma & Used. 14, 16 Doubles

Golden Acre Garden Centres

We Sell

- Trees & Shrubs
- Annuals
- Evergreens
- Perennials
- Fertilizer
- Pottery
- Chemicals
- Decorative Bark
- Wood Products
- Decorative Stone

AND MUCH MORE

Open all year round

We want to be a good part of your life

OPEN 9 AM to 9 PM
7 DAYS PER WEEK

16811 - 106 Ave.
(1 Block West of Mayfield Rd. & 107 Ave.)

Ph. 484-3881

For Invitations see us first

ALPHA-ONE PRINTERS 429-2363
10967-97 STREET (DOWNSTAIRS), EDMONTON

Letourneau's Stove & Fireplace

— AN EXCELLENT SELECTION OF FIREPLACES, INSERTS, WOOD STOVES AND FURNACES

Ray's Masonry

— FULL MASONRY DISPLAYS
— COMPLETE LINE OF STONE & BRICK TO SUIT EVERY TASTE

SALES — SERVICE INSTALLATION
645-5680

4906 - 51st AVENUE
BOX 98, ST. PAUL
T0A 3A0

Desna performs annual dance at St. Paul

With kicks, jumps and numerous squatting steps, the St. Paul Ukrainian Dancers were able to put on an 11th Annual Spring Concert that kept the audiences' eyes moving and their legs feeling like they wanted to join in the fun.

Twenty-one traditional dance numbers provided viewers a look at Ukrainian culture, as the dancers interpreted through their movements recently.

Dance selections for the male performers ranged from "Zinchi", a contemporary dance based on traditional forms of harvesting, to "Arkan", a dance in which young men liven up the hours with a riotous dance around the campfire.

The female dancers entertained the crowded gymnasium with "Sterichka", a dance portraying the style of dance steps from the Poltovskin region of the Ukraine, as well as the "Hooska Moya", in which the dancers show off their colorful handwoven kerchiefs.

A number of dances with both male and female dancers was on the program as well.

The Sopilka Ukrainian dancers from Vegreville, who entertained at the Jubilee Auditorium in Edmonton earlier this year, also made frequent appearances in the St. Paul show, including a humorous number with a giant perohy being chased by a giant knife and fork.

A number of gifts for appreciation of work were given to those people who have helped with the St. Paul club, including club president Mary Ann Tychkowsky, concert director Ken Kachmar, assistant director Carol Makowecki and concert MC Harvey Woytiuk.

Dancers that bave been with the St. Paul club for 10 years or more were also recognized. These people are Larry and Wayne Balash, Wanita and Wynne Billey, Jana Grekul, Cindy and Laure Wiesta and Kimberly Wrobel.

St. Paul Journal used by permission

Shawna Serniak performing a solo dance. Photo — Courtesy The St. Paul Journal

SUMMER DAYCAMP
offered by
LESSARD DAYCARE, 6104 - 172 St.
is now accepting
REGISTRATIONS for JULY & AUGUST
Ages 6-12 years
Daily, Weekly & Monthly Options
CALL 481-7817

Dunai performing the Hopak

ASSOCIATED
BUILDING PRODUCTS
6139 - 80th Street • 465-3641
Soffits • Windows
Roofing • Insulation
CGSB License No. ALT 799

First solo show for Dunai

The Dunai Dancers will be performing in a concert in the Victoria Composite High School Auditorium in Edmonton at 8:00 p.m. on Friday 31st, 1985. This concert will be a significant for the group as it is their first ever full solo concert.

Formed in 1974 with 15 dancers, Dunai currently has over 50 active members. At the present time, the Dunai Dancers are under the instruction of George Chrunik of Shumka and Dolores Wacko of Cheremosh. The Dunai Dancers, together with the Verkhovyna Choir comprise the Verkhovyna Ensemble and are part of the Ukrainian Youth Association (S.U.M.) of Edmonton, located in the Ukrainian Youth Unity Center 9615 - 153 Avenue.

Still riding on their wave of success and ever-increasing popularity, the Dunai Dancers have already distinguished themselves in 1985 at the recent Shumka Ukrainian Dancing Schools concert and on a tour of Northern Alberta to High Prairie, McLennan. In their past, Dunai has appeared many times in Edmonton and area; and in such centers as Calgary, Lethbridge, Grand Prarie, Rocky Mountain House, Vegreville, Saskatoon, Winnipeg, Ottawa, Toronto, Montreal and New York City. Dunai has previously won 6 top awards in dancing competitions at the Vegreville Pysanka Festival. Dunai celebrated its tenth anniversary in 1984 with a highly acclaimed performance in Edmonton's Citadel Theater and a performing tour of Eastern Canada and the United States, in cooperation with the Verkhovyna Choir.

The Dunai Dancers have managed to accomplish a great deal in their relatively short 11 — year history. This is a result of their dedication to preserving their Ukrainian Heritage through excellence and uniqueness. The group's highly talented instructors have castly improved the group's standards with their emphasis on regional and character dances. Dunai's repertoire now contains dances, music, and costumes from various regions in Ukraine such as Bukovina, Podillia, Volhynia, Transcarpathia, and Zaporizhia, in addition to the traditional Hutzulsky and Poltavsky styles of Ukrainian Dancing. Dunai's rehearsals have been enriched by Ballet and jazz to improve the stule and quality of the Ukrainian Dancing.

Dunai performing a regional dance

Renown INDUSTRIES LIMITED

PUMPS FROM 1/8" to 6" - 1/50 HP to 60 HP

• MONARCH
• MAGIKIST • HYPRO
• SIMER
• LITTLE GIANT
• SURE FLO
• STERLING • ZOELER
• KOSHIN

SALES SERVICE PARTS

5608 - 94A STREET 435-3447
EDMONTON, ALBERTA

Dance Around Alberta

Teresa Bayrock and Scott Matichuk presenting Prime Minister Brian Mulroney and his wife, Mila, with bread and salt.

Cheremshyna performs for PM

Edmonton's Cheremshyna Dancers had the honor of performing before Prime Minister Brian Mulroney and his wife, Mila, Saturday.

Cheremshyna, which is the junior group of Edmonton's Cheremosh, performed three numbers including a finale hopak which prompted the audience to give them a standing ovation.

The group's performance constituted the entertainment portion of the evening which featured the prime minister as the keynote speaker for the Ukrainian Professional and Business Federation of Canada's Convention in Edmonton.

Before the speech itself, Mulroney was greeted in the traditional Ukrainian manner — with bread and salt.

The presentation was made by Cheremshyna members Teresa Bayrock and Scott Matichuk.

Formed in 1975, the group in instructed by Rick Wacko.

Cheremshyna is also scheduled to be one of the feature acts of the Vegreville Pysanka Festival which will be held July 5, 6 and 7, this year.

Row 1. left ot right: Robin Jiry, Robert Weleschuk, Lawrence Conway, Bryan Hamula. Row 2. left to right: Laura Lesniak, Shelley Borowski, Laurel Lopatka, Theresa Manchuk, Tara Wozniak. Row 3. left to right: Mark Ewanyshyk, Michael Sambir, Selene Bazylewich, Leanne Lesniak, Christine Skubleny, Theresa Draganiuk, Justine Higgins, Lisa Kitt, Kathleen Todoruk, Vince Skubleny, David Conway. Row 4. left to right: Scott Stefura, Tom Syvenky, Michelle Yacyshyn, Laurette Woloschuk, Patty Syvenky, Lori Kobitowich, Kathy Yacyshyn, Terry Stefura, Terry Syvenky.

Kupalo to appear at festival

The Kupalo Dancers are the senior Ukrainian dance group of the St. Basil's Ukrainian Language Arts Society of Edmonton. The group comprised of thirty dancers, aged fourteen to twenty, originated under the direction of Dr. Michael Taciuk and which is currently directed by Brenda Marinkovich, has entertained audiences in Edmcnton and many outlyino areas of Alberta.

This year Kupalo has received and accepted an invitation to be Alberta's sole representative at the International Folk Festival in Drummondville, Quebec, which will be held from July 4th to 15th.

To display their repertoire of dances that have been prepared for this summer's festival, Kupalo will be staging a concert at 8:00 P.M., Friday, June 7th at the Victoria Composite High School Auditorium. (Kingsway Entrance) Please plan to attend this performance and lend support for this young group of dancers. The proceeds of the concert ar in aid of Kupalo's costs and expenses for this summer's trip to Drummondville, Quebec.

Pelican Mountain Confectionery

Richard & Joyce Cerny

Guiding Service • Handicrafts

Sandy Lake, Desmarais, Alberta R0G 0T0
Bus: 891-2452 Res: 891-2451

OLIVER MUSIC CO. LTD.

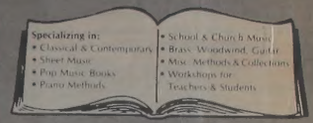
Specializing in:
• Classical & Contemporary
• Sheet Music
• Pop Music Books
• Piano Methods
• School & Church Music
• Brass, Woodwind, Guitar
• Misc. Methods & Collections
• Workshops for Teachers & Students

10704 - 124 Street,
Edmonton, Alberta T5M 0H1
Phone: 451-1384

Friesen's General Store

Building Supplies,
Hardware, Groceries,
Imperial Products,
Tires & Propane

Bill & Jake

Ft. Vermilion, Alberta
927-3455

ST. BASIL'S LANGUAGE ARTS SOCIETY
PRESENTS THE

KUPALO UKRAINIAN DANCERS

FRIDAY, JUNE 7, 1985
AT 8:00 P.M.

AT VICTORIA COMPOSITE HIGH SCHOOL AUDITORIUM
10210 - 108 AVE.

TICKETS ARE $5.00 and $3.00 AVAILABLE
AT ST. BASIL'S CULTURAL CENTRE
10819 - 71 AVE.
THE UKRAINIAN BOOKSTORE
10215 - 97 ST.

St. Sophia denotes destruction of Church

On Saturday, May 11 the Administrator of "St. Sophia" Religious Association of Ukrainian Catholics, Rev. Myroslaw Tataryn spoke at Christ the King Church in London, Ontario concerning the 40th Anniversary of the arrest of the hierarchy of the Ukrainian Catholic Church and the subsequent liquidation of that Church. In attendance at this gathering were His Excellency Bishop Sherlock, Bishop of London and President of the Canadian Conference of Catholic Bishops and His Worship Mayor Al Gleeson of London and other distinguished community representatives.

Father Tataryn spoke of the planned extermination of the Ukrainian Catholics by the Soviet authorities. A plan which was first prepared during the Soviet occupation of Western Ukraine during 1939-41. But which was only fully put into practice in 1945 after the death of the esteemed Primate of the Ukrainian Catholics Metropolitan Andryj Steptyckyj and after Soviet domination of Ukraine was insured. The first move in this strategy of extermination was the arrest on April 11, 1945 of leaders of the Church: all the Ukrainian Catholic Bishops of Ukraine and leading priests. Over the following months thousands of priest, lay people and monastics were subsequently tried and convicted on charges fabricated by the authorities. Of the 2682 clerics active in the eparchies (diocese) of Western Ukraine in 1932 only 1111 were registered clerics in 1948 and members of the Russian Orthodox Church. In 1946 the Soviet authorities, manipulating the Russian Orthodox Church managed to convene a synod (ecclesial convention) at which the "chosen" representatives of the clergy and laity "voluntarily" liquidated the Ukrainian Catholic Church and "rejoined" the Russian Orthodox Church. This pseudo-synod of Lviv has been roundly condemned by the Ukrainian Catholic hierarchy both in the West and imprisoned in the labour camps of the USSR.

Of all the eleven bishops arrested by the Soviets only one survived the camps: the late Patriarch Josyf Slipyj who after 18 years of imprisonment was exiled to the Vatican in 1963, as the result of the intervention of Pope John XXIII. The late primate of the Ukrainian Catholic Church was released in 1963 and able to attend the Vatican Council as a witness of the Church in the Catacombs — the Church which still sheds the blood of martyrs! In recognition of his witness, Pope Paul VI named His Beatitude Josyf a Cardinal of the Roman Catholic Church. Once more the world was reminded that the Church still suffers today.

Now as we commemorate the 40th anniversary, we are also reminded that repression and persecutions continue. In late 1984 and early 1984 the underground Chronicle of the Ukrainian Catholic Church made its way to the West. In this Chronicle we read of more arrests, more deaths, more suffering — however the faithful are steadfast and although 40 years have gone by during which the Ukrainian Catholic Church has been illegal it lives on with underground bishops, secret priests, monastics, etc. As Father Cyril Korolevskij wrote in his conclusion to the biography of Metropolitan Sheptyckyj and in reflecting on these events:

"What will come is in the hands of God: that is all we can say."

BYZANTINE LITURGY CONFERENCE, August 25-27, 1985

The Saskatchewan Millennium Committee is sponsoring a series of lectures of Eastern (Byzantine) Liturgies. The keynote speaker is Fr. Robert Taft, S.J. Professor of Oriental Liturgies at the Pontifical Oriental Institute in Rome and Visiting Professor at the University on Notre Dame, Indiana. Advance registration fee before June 30 is $25.00. For more information write to: Mr. Paul Youzwa. c/o Sheptytsky Institute, 1236 College Drive, Saskatoon, Saskatchewan, S7N OW4 or phone 653-1512 or 653-1711 (306).

Наша віра

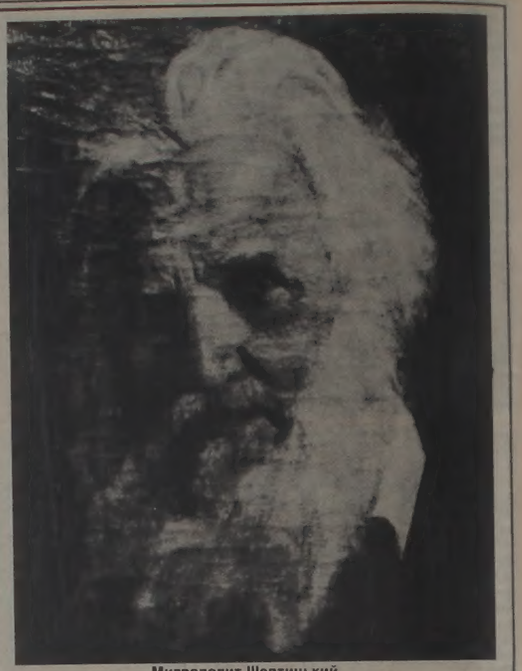

Митрополит Шептицький

Забута епопея Графа Шептицького

Лео ГЕЙМАН

В ОЦІНЦІ РАБИНА — "ВІН СПРАВЖНІЙ СВЯТИЙ"

Полковник Давид Кагана, головний рабин ізраїльських повітряних військ отримав з Ватикану листа латинською мовою. Листа підписав кардинал Римо-Католицької Церкви, голова постійної комісії для дослідження справ беатифікації й остаточної рекомендації, кого слід визнати святим. В листі просили інформації про покійного графа Андрія Шептицького, митрополита Української Католицької Церкви.

Для мільйонів українців граф (Шептицький) є справжнім християнським святим, але Москва робить всякими способами перешкодити його беатифікації. Тому, що українці шанують його, як свого найбільшого націоналістичного лідера, Москва робить довести, що він був не святцем, а пронацистським колаборантом і воєнним злочинцем. При допомозі книжок, фільмів та іншої пропаганди Москва намагається очернити покійного митрополита й показати його, як агента Гестапо.

Живим свідком, який особисто знав покійного графа й може заперечити радянські звинувачення є рабин Кагана. Я зустрів суворого рабина-полковника, якого вважають у всій ізраїльській армії "воюючим рабином", в залізобетоновому будинку, в якому міститься загальна головна квартира ізраїльських повітряних сил.

Коли я згадав ім'я графа Андія Шептицького, духовний капелян видимо зворушився. На хвилину годинник історії повернувся назад, з липня 1962 року в Ізраїлю, на липень 1942 року в українське місто Львів. Поклавши свою праву руку на Святу Книгу, полковник Кагана сказав: "Я готовий присягнути на Біблію, що граф Шептицький був одним з найбільших гуманістів в історії людства, і з певністю найкращий приятель, якого єврей будь-коли мали. Я це кажу не тільки тому, що він врятував мою дружину, мою дитину й мене, але тому, що завдяки йому врятовано сотні інших євреїв від певної смерті.

Коли я зустрівся з ним, він був понад 80, паралізований і близький смерти, але духом незламний. Йому вже не треба було шукати "респектабельности" чи політичних впливів. І він знав, що коли нацисти знаходили євреїв, захованих у церкві чи в монастирі, вони розстрілювали всіх священиків і монахів, а будинки зрівнювали з землею або перетворювали їх на бараки. І якщо митрополит рискував своїми священиками та церквами, то ним керувало справжнє християнство, любов до наших єврейських людей і почуття національної відповідальности. Він розумів, що вороги українського народу перекидатимуть вину за акції юрби погромників і міліціонерів на всю українську націю. Тому він проголосив, що святим обов'язком кожного національно свідомого українського священика є врятувати стільки євреїв, скільки лише можливо."

Зупинившись, щоб лише витерти сльози зворушення із своїх сталево-сірих очей, капелян Кагана згадав, що перед другою світовою війною Львів був частиною

Прод. ст. 11

Богослуження на травень

о. Б.Снігурович

26. Вайвуд. 2:00 год. попол. Сл. Божа.

о. М.Мартинків

26.V.85. Кемроз 8:45, Равнд Гіл 11:00.

о. Роман Стародуб

26 травня Іннісфрі місто, 10:30

Диякон Бенні Амброз

26 травня Рійно 10:00 рано — Празник — по гробах

о. І.Макух

19.5. Новий Київ 9:00 рано
Плейн Лейк 11:00 рано
26.5. Ллойдмінстер 10:00 рано
27.5.Мирнам 10:00 рано

Увага Мирнам і околиця!

Парафія св. Володимира і Ольги в Ту Гілс сердечно запрошує Вас на празник у неділю 2 червня 1985 о год. 10 рано.

Архиєрейську Божественну Літургію відправить Преосв. Димитрій Грещук. Сердечно Вас Всіх вітатимемо.

о. парох і парафіяльний комітет

о. І. Макух

о. А.Тарасенко

Неділя 26.5. (Зшестя Св. Духа)
Редвотер 9:00
Восетна 11:00
(празник)
Спеден 19:00

Епопея

Прод. із ст. 10

польської Річпосполитої: "Я був єврейським військовим капеляном львівського гарнізону, рабином на вулиці Сикстуській і вчителем єврейської теології у середніх школах. Одним з кращих моїх приятелів був д-р Гавриїл Костельник, український священник, що займав такі ж пости з рамени Української Католицької Церкви.

Після німецької інвазії нацисти пробували знищити 200.000 львівських євреїв та тих, що з околиць, при допомозі вуличних погромників та мобілізованої на місці міліції. Висилка до робочих лагерів, вуличні масакри та масові екзекуції відбувалися щораз частіше."

Звернення до Митрополита

"Безборонні проти хвилі насильства і знищення, ми шукали можливостей збереження Тори, документів синагоги та різних святих книг. Єдине безпечне місце було в криптах католицьких монастирів і церков. Разом з рабином Гаиайдесом, відомим лідером польських жидів, ми відвідали д-ра Костельника й попросили його влаштувати нам зустріч з митрополитом Шептицьким. Ми вже були загнані до ґетто, змушені носити жовті відзнаки й нам було заборонено під карою смерти виходити до міста. Рабин Гамайдес не міг вдавати християнина, але я поголив свою бороду, зірвав свої відзнаки і щасливо пробрався вночі на побачення з митрополитом у його палаці на горі Св. Юра.

Його привезли на візку в його старомодну канцелярію з високими стінами. Він узяв мою руку в свої й дивлячись на мене співчутливо, сказав з прихильністю в голосі: "Я бачу, біда привела тебе до мене, мій сину. Сідай, будь ласка, й розкажи мені про неї."

Коли я описав страждання моїх людей, він розчулився й заплакав: "Я все про це знаю— відповів він тихо, — і я розіслав декілька листів до всіх священиків, з наказом прочитати їх вірним у всіх церквах. Я перестеріг свій народ, що кожний, хто помагає нацистам переслідувати і вбивати євреїв буде на віки проклятий.

Але мені прикро казати, що я не можу зробити багато більше, крім протестів. Я вислав також кілька протестів до всіх німецьких функціонарів в окупантській адміністрації і до самого Гімлера проти вживання українських частин в антиєврейських акціях. Ці молоді українці добровільно зголосилися воювати проти комуністів, але замість послати їх на фронт, нацисти змушують їх брати участь у масакрах безборонних євреїв. У відповідь я отримав образливу перестороту не вмішуватись у не свої справи і що мене розстріляли б за оборону євреїв, якщо б не мій похилий вік. Сину мій, я можу тільки молитись за тебе й твій народ та сподіватись, що молитва допоможе. Скажи, як я можу допомогти крім молитви, і я зроблю все, що в моїх силах..."

Я попросив митрополита врятувати Тори із синагог та дітей, чиїх батьків нацисти вбили і їх мають знищити в найближчій німецькій облаві. Митрополит покликав свого брата Климента, наставника українських католицьких монастирів та ігумена Йосипу, голову конвентів. Обидвоє висловили готовість допомагати. Але поскільки нацисти перевіряли християнські сирітські доми й наказували, щоб усі хлопці голі перед ними парадували, мене просили вибрати для першої групи патяданих передусім єврейських дівчат."

Врятовані діти

"Перша рятівна операція відбулась вночі 14 серпня 1942 року, коли єврейських дітей, включно з дітьми рабина Гамайдеса і Левіна та з моєю рідною дочкою, було викрадено з ґетто до манастирів і конвентів, де їх заховано в криптах і забезпечено фальшивими метриками з українськими іменами. Пізніше всіх їх розвезено по закладах і католицьких манастирях у Львові та в околицях. І всі вони пережили нацистську окупацію та війну, бо священики, черниці і ченці рискували своїм життям, граючи смертельну гру як перехитрити нацистських шпигунів.

Сховавши безпечно мою дочку, ігуменя Йосипа запропонувала мені привести до манастиря мою дружину. Завдяки ігумені та священикові, якого імені я ніколи не взнав, моя дружина, перебрана на українську черницю, могла вільно ходити по місті. Вона спала в келії ігумені, ходила до церкви і так два роки її не викрили і не схопили.

Коли нацисти ліквідували львівське ґетто, мене кинули до концентраційного табору на вулиці Янівській. Кожного дня нацисти вбивали тисячі людей, а інших нищив голод, побиття, хвороби. Під час цих жахливих тижнів я втратив усяку віру в людяність і втратив би віру в Бога, якщо б мені не були за приклад митрополит Шептицький, його брат Климент, ігуменя Йосипа і сотні безіменних українських ченців, священиків та черниць.

Передумуючи можливості втечі ще заки нацисти мене знищать, я вирішив використати несподівану зливу, яка затопила каналізацію і перетворила весь лагер у баюру... Здавалося пройшла вічність, поки я, рачкуючи в болоті на животі, пробрався до перших занедбаних дерев'яних будинків на передмісті Львова. Звідтіля я вже побіг у напрямі митрополичого палацу на Святоюрській горі.

Коли заспаний чернець вкінці відкрив мале заграторане віконце у відповідь на моє настирливе стукання в браму, він глянув на мене — обдертого, брудного, смердючого і закривавленого від подряпин та ран, — перехрестився і закрив віконце. Я стукав знову, але безуспішно. Щойно, коли я почув звук кованих чобіт нацистської патрулі, брама раптом відкрилась і інший чернець потягнув мене всередину. "Брат Микола майже зімлів, як тебе побачив" — промовив чернець. "Він був певний, що це дух-з'ява".

Я мусів виглядати огидно, коли ступав за ченцем на приватне помешкання митрополита. Але владика Української Католицької Церкви обійняв мене, поцілував, а потім доручив секретареві повести мене до гарячого купелю, спалити мої лахміття й дати мені чернечу одежу. Не зважаючи на пізню годину, митрополит усе ще чекав на мене, коли я вийшов з купелю. Він знов заплакав і попросив мене розказувати йому все про моє життя в нацистському лагері. Дві години я говорив, а на світанку митрополит мене попросив помолитися з ним. Я допоміг йому встати з візка й підтримував його навколішках перед розп'яттям. Він молився по-своєму, а я по-своєму.

Я переховувався в приватній бібліотеці графа Шептицького. Туди мені приносили їжу. Тільки вночі я виходив на прохід в обведений муром город. На весні 1943 року митрополита кожного вечора привозили на візочку до городу. Він відправляв свого провідника і я цілу годину возив його по доріжках, серед квітів городу. Ми розмовляли про політику, філософію, психологію. Зайве казати, що митрополит ніколи не пробував навертати мене на свою віру.

Якщо я кажу вам, що Андрій Шептицький був святцем, я не перебільшую. Я професійний офіцер, за мною 20 років військової служби — п'ять років у польській армії і 15 у збройних силах Ізраїля. Я рабин-ортодокс і доктор філософії та теології. Я знаю людську природу й знаю, що прикмети святих дуже рідкісні, майже неіснуючі. Але Шептицький посідав усі ці прикмети.

Поруч митрополитового брата Климента, ігумені Йосипи та сотень українських священиків, які рискували своїм життям, рятуючи євреїв, був ще отець Марко, сільський священик, що врятував понад 40 єврейських дітей від нацистських куль. Пізніше я мав нагоду допомогти йому у втечі до Сполучених Штатів, де він тепер живе.

Після другої світової війни й придушення протисовєтського повстання УПА, совєтська влада арештувала, заслала, або знищила майже всіх українських священиків. Наукові досягнення совєтів більш, ніж нівелюються їхнім обманом, непошануванням людської гідности, геноцидом в ім'я комунізму. Ось чому я вважав за свій обов'язок не мовчати й сказати правду про графа Андрія Шептицького — єдиного святого, якого я визнаю..."

Як полковник Кагана провадив мене до воріт головної квартири, суперсонічні ізраїльські джетові винищувачі прорізали синяву неба. Рабин Кагана підніс руку й сказав: "Бачите цю бойову формацію? Чотирьох пілотів у цьому ескадроні — це діти, що їх урятував митрополит Шептицький.

"ЖІНОЧИЙ СВІТ",
листопад-грудень, 1984.

Стадія І-ої будови Собору Св. Івана Хрестителя в Оттаві.

Будуймо гідний пам'ятник!

Відвідувачі більших міст звичайно зупиняються при старинних пам'ятниках, а зокрема при церквах. Вони оглядають їх структуру та захоплюються красою мистецтва, архітектури, малярства чи різьби. А при тому, у дусі тихо подивляють далекозорість, творчість і витривалість їхніх фундаторів і будівничих, зусилля яких залишили цінні пам'ятники для грядучих поколінь. Ці церкви-пам'ятники говорять про культуру й духовність даного народу не менше, як наукові розвідки.

Українська католицька громада в Оттаві, столиці Канади, недавно приступила до будови такої пам'ятної церкви.

На церкву в столиці країни кладеться і від неї очікується більше, як від звичайної парафіяльної церкви. До столиці країни з'їжджаються з цілого світу люди різних професій, національностей і віровизнань. Приїжджають науковці, дипломати, політичні діячі, бізнесмени, а також туристи. Столична церква має гідно репрезентувати український народ, його церковну культуру, обряд, церковне будівництво і т.д. Нам усім, українцям у цілій Канаді залежить на тому, щоби столична церква притягала увагу і здобула респект своїх і чужинецьких відвідувачів.

Ідея "репрезентативної" церкви зродилася на Українському Католицькому Конгресі Канади, що відбувався у червні 1980 в Едмонтоні. Відомим тоді було, що оттавська громада плянує будувати нову церкву. Конгрес рекомендував, щоби нову оттавську церкву, з огляду на столицю, признати, як один із головніших всеканадських пам'ятників Тисячоліття Хрещення України та піднести її до ступеня всенародного "собору". Українська Католицька Ієрархія прийняла й одобрила цю рекомендацію. Як передумову до цього вона поставила певні вимоги щодо місця і архітектурного стилю. Цим вимогам громада відповіла задовільно. Вона придбала більшу площу в кращій дільниці міста Оттави й при історичному Рідо-Каналі і при кількох головних артеріях.

Будова цього собору уже почалася і при Божій помочі та помочі жертвенних людей буде продовжуватися без перерви аж до закінчення. А збудована, вона буде репрезентувати не тільки оттавських українців, але й цілу українську спільноту. Вірні з усіх сторін Канади, близьких і дальших, будуть мати свій дім. Церква буде привертати увагу тисячів відвідувачів столичного міста. Вона увійде до туристичних довідників, як монумент гідний баченя. А наші нащадки будуть гордитися Оттавським Собором.

Ми живемо у часі святкування Тисячоліття Хрещення України. Це золота нагода здвигнути у вільній країні нашого поселення, поза Україною, Святиню на хвалу Живого Бога і гідний пам'ятник, присвячений українцям у Канаді. А тоді, грядучі покоління, подібно як основників та будівничих церков у попередніх століттях, будуть подивляти теж нашу віру, культуру і далекозорість.

Благаємо Всевишнього, щоби благословив оце благородне й богоугодне діло, та щоби пом'янув "благородних і приснопам'ятних ктиторів і доброчинців святого храму цього".

о. Володимир

Парох
церкви Св. Івана Хрестителя в Оттаві

Канаді не треба таких "гостей"

Західний світ, а зглядно державні мужі вільного світу ще й досі не пізнали й не зрозуміли політики, ані московсько-царської, ані комуно-більшевицької імперіяльної політики, ані їхньої загарбницької системи, що стриміла й змагала підбивати й поневолювати свободолюбні народи, позбавляючи їх своєї мови, культури, заступаючи її "совєтською", то значить московською, чи як кажуть російською.

І так протягом кількох десятків років впали жертвою московської імперіяльної політики: Україна, Білорусь, Вірменія, Азейбарджан, Грузія, Монголія, Литва, Естонія, Західна Україна, Карпатська Україна і багато, багато других народів в Европі, Азії, Африці та Америці. А все це тому, що Захід, не знаючи ані мови ані ментальности Московії дається обдурювати "бабушкам", "робітникам", "селянам", які є добре витренованими КГБістами. Москалі обдурюють західних політиків, показуючи їм те, що вони мають в пляні їм показати й дискутують про те, що їм "нравиться". Все інше — це "внутрішна політика" Кремля, якої не можна торкатися.

Приїжджають висланники Кремля, як "гості" до Канади, Америки, чи деінде й "миють мозги" чужим і нашим, обдурюють їх, оплюгавлюють наших національних героїв, пророків-геніїв, історію й тощо, а слухачі, роззявивши рота "слухають" та й ще б'ють "браво". Чужинці, бачучи це, приймають за правду. Захід не знає Сходу й запрошує до себе в гості.

На запрошення Уряду приїжджає до Едмонтону голова РССР Віталій Іванович Воротніков в дні 30-го травня ц.р. Приїжджає з ціллю заколотити в нас "мир і тишину", приїжджає шукати за зрадниками, квіслінгами, приїжджає творити нові звена "пісників", "п'ятих колон", щоб помагали їм руйнувати Канаду, красти технольогічні тайни й тощо.

Тому всі члени поневолених народів Москвою організують Протестаційне Віче в дні 30-го травня о год. 7:30 вечером перед Міською ратушею (Сіті Галл) з промовами на англійській мові.

Представники поневолених народів Естонії, Литви, Латвії, Мадярщини, Китаю, Афганістану, Румунії, Польщі, Чехословачини, Кавказських народів та України створили Комітет п.н. "Фрідом файтер Канселл" в Едмонтоні, який має в пляні освідомлювати наших співгромадян про нищівну політику Московії не лише у себе вдома, але також у світі, який плянують поневолити в майбутньому.

Воротніков приїжджає до Едмонтону не лише як голова Російської Соціялістичної Республіки, але також, як член Центрального Політбюра, що загнало наші країни та їхні народи в тюрму народів СССР.

Тому хай не буде нам ніщо на перешкоді й приходьмо масово 30-го травня о 7:30 год. вечером до Сіті Галл на Протестаційне Віче. Там буде зложений спільний вінок від всіх поневолених народів Московією. На стрічках будуть написи поневолених країн.

Всі народи солідарно виступім проти нашого гнобителя! Скажім йому: Проч Сатано з нашої Канади, де свобода й воля панує в нас від океану до океану й геть з України, та всіх країн, де ступив гнітучий московський чобіт!

Протестуймо тисячними масами! Поневолені народи в розпуці кличуть нас всіх на ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ!!! Наш клич: Свобода людині, свобода народам. ПРАВДА переможе, дай то Милий Боже!!!

Від Укр. Протестаційного Комітету Завадський

Роковини смерти і народження Петлюри

25-го травня 1926 року, 59 років тому, від ворожої руки московсько-більшовицького агента, на 47-му році життя загинув — ГОЛОВА ДИРЕКТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ І ГОЛОВНИЙ ОТАМАН ВІЙСЬК УКРАЇНИ — СИМОН ВАСИЛЬОВИЧ ПЕТЛЮРА.

Сумну і трагічну дату, 25-го травня 1926 року, український народ відчуває, як дату національної трагедії. Українці в вільному світі, відзначаючи цю дату, повинні усвідомити собі — КИМ БУВ СИМОН ПЕТЛЮРА ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ. Усвідомити його ролю для українського народу, в українських змаганнях за власну УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ. Усвідомити це не тільки з ПОШАНІ до помершого, але для того, щоб це усвідомлення стало дороговказом для нашої участи і підтримки в постійній боротьбі українського народу за здійснення Його національних ідеалів, якими жив і боровся СИМОН ПЕТЛЮРА.

Ми знаємо, що провідником великого національного зриву в 1648 році в Україні був БОГДАН ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ. У час Великої РЕВОЛЮЦІЇ на сході Европи, в роках 1917-1920 провідником українського народу став СИМОН ПЕТЛЮРА.

Національно-політичними справами СИМОН ПЕТЛЮРА почав захоплюватись ще за молодих років, в історично-національному місті, Полтаві. Своєю гостротою розуму, він тоді уже звертав увагу свого оточення. Пізніше, не дивлячись на переслідування царської поліції, він не припиняє своєї революційно-політичної діяльности, водночас займаючись науково та співпрацюючи в багатьох українських часописах підросійської та підавстрійської частини України.

Ще далеко до Української Революції, цеб то до 1917 року, Петлюра був уже широкознаний, як визначний журналіст і блискучий промовець і, своїми глибоко-змістовними і високопатріотичними промовами чи писаними статтями, сіяв зерно правди про УКРАЇНСЬКЕ ВОСКРЕСІННЯ. Уже в ті роки, він виявив свій обгрунтований політичний світогляд і політично національний розум. На цей час він уже створив свою концепцію становища України, як політичної одиниці, не лише в межах багатонаціонального Сходу Европи, а й в площині міжнародних загально-европейських взаємовідносинах.

Багато визначних осіб на той час, надзвичайно позитивно висловлювались про Петлюру. Великий прихильник української справи, визначний академік Корж, так висловився про Петлюру:

"Українці самі не знають, кого вони мають серед себе. Вони гадають, що Петлюра видатний редактор, патріот, громадський діяч, тощо. Це все правда, але не ціла правда. Петлюра безмірно вищий за те, що про нього думають. Він є з природи вождів. Людина з того тіста, що колись у старовину закладали династії, а в наш час стають національними героями. Хоча живе він при несприятливих умовах, не може виявити себе. Та, хто знає, чи не зміниться все навкруги нас? А коли зміниться — БУДЕ ВІН ВОЖДЕМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ! Така його доля".

Характерно, що ці пророчі слова були сказані тоді, коли ще ніяких ознак української революції не було.

У час української революції, Петлюра відразу прибув до Києва і, тут почалася його бурхлива державно-політична кар'єра. Він із запалом кинувся до праці, посвячуючи всі свої національно творчі сили. Він брав участь на мітінгах, з'їздах, на парляментарній трибуні ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ і, за першу невідкладну необхідність для УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ВВАЖАВ — ЗДОБУТТЯ СВОЄЇ ВЛАСНОЇ ДЕРЖАВИ.

Він досить чітко усвідомлював, що своє право на державну незалежність український народ здобуде, лише в тяжкій збройній боротьбі, а тому з перших днів найбільше присвячує уваги : ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ, СТВОРЕННЮ УКРАЇНСЬКОЇ АРМІЇ.

На першому ВСЕУКРАЇНСЬКОМУ ВІЙСЬКОВОМУ З'ІЗДІ в Києві, що відбувся в травні 1917 року, його обрано головою Центрального Військового Комітету і одночасно членом Центральної Ради. А на другому Військовому З'їзді, що відбувся в червні 1917 року, його було обрано міністром військових справ. На Трудовому Конгресі України, його було затверджено членом Директорії, з титулом ОТАМАНА ВІЙСЬК УКРАЇНИ. На цьому пості він залишився до кінця свого життя.

Він, як великий державник, прагнув створити свідому себе українську націю. Вороги ненавиділи і проклинали Петлюру, поборювали його безоглядно і жорстоко. А для українців Петлюра був вождем українського народу — НАЦІОНАЛЬНИМ ГЕРОЄМ. Він говорив — ..."Боротьба нашого народу не припиняється й не припинеться... нехай вона буде довга й вперта, нехай вона бере нові й нові жертви, але УКРАЇНА НЕЗАЛЕЖНА таки буде."

Активна діяльність Петлюри за кордоном надзвичайно непокоїла Москву, і більшовицька Москва підіслала найманого убивцю Шварцбарта, який серед білого дня на вулиці Расіна в Парижі, по злодійському, із-за рогу, підстеріг неозброєного СИМОНА ПЕТЛЮРУ й стрілив у нього сім револьверних куль, від яких тіло Петлюри упало на паризький брук, обливаючись кров'ю. В 2 години 40 хвилин, за парижським часом, навіки закрились очі легендарного ОТАМАНА і Голови Української Держави СИМОНА ВАСИЛЬОВИЧА ПЕТЛЮРИ. Вбито тіло Петлюри, але ВЕЛИЧ ЙОГО ДУХА, ВЕЛИЧ ЙОГО ІДЕЙ, залишаються вічно живими і вони будуть вічним дороговказом для українського народу на майбутнє.

Віковічний ворог України, Москва, укоротила життя Петлюри. Але він своєю державно-політичною працею, в тяжкі й бурхливі роки революції, відновив українську націю, а Україну вивів на світову арену, тому ім'я Його в історії українського народу буде завжди світлим і вічним.

М. К.

Вісті із СССР

Смерть Ліни Туманової

15-го квітня 1985 року в Москві померла одна із активних учасниць правозахисного руху Ліна Борисівна Туманова. Л.Туманова була хвора на рака. Останнім часом в неї дуже швидко розвинулись метастази, самопочуття швидко погіршилось.

Кандидат філософських наук Л.Туманова, 1939 року народження приймала участь в правозахисному русі протягом багатьох років. Вона була автором багатьох листів, заяв відносно прав людини і захисту політичних в'язнів. Туманова приймала участь в праці фондів помочі політичним в'язням.

В липні 1984 року Туманову заарештували на вулицях Москви, коли вона зустрілась з американськими дипломатами, щоб передати через них правозахисну інформацію. Слідство продовжувалось біля двох місяців. Після слідства її випустили із тюрми до часу початку суду, але вона мусіла підписати заяву про невиїзд із міста.

Проте, що Туманова смертельно хвора, КГБ вже знало.

Туманова хотіла виїхати заграницю, для консультації, відносно свого здоров'я, але, як і всі, їй в цьому було відмовлено.

Смерть Раїси Лерт

12-го квітня 1985 року після тяжкої хвороби померла журналістка, відома правозахисниця Раїса Борисівна Лерт. Р.Лерт народилася в Києві в 1905 році, а з 1926 року була членом партії.

В правозахисному русі Р.Лерт почала приймати участь з кінця 1960-х років, коли вона виступала в самвидаві зі статтею "Трактат про чарівність батога", "Листи вождям" та багатьох інших.

З 1975 року Лерт стала членом редколегії самвидавного журналу "Двадцяте століття". В 1978 році ввійшла до складу редколегії самвидавного журналу "Пошуки".

За участь в правозахисному русі Р.Лерт була виключена з партії, в неї в помешканні проходили неодноразові обшуки, масові допити в КГБ.

Концерти "Черемоша" та "Ластівки"

Нещодавно — при кінці 1984 р. і на початку 1985 р., виступали з концертами два найкращі українські ансамблі Канади: "Черемош" з Едмонтону і "Ластівка" з Саскатуну. Ще й сьогодні згадка про їхні виступи викликає приємні враження, які, бодай частинно, хотілось би утривалити.

"Черемош", що його заснував Честер Куць при філії УНО в Едмонтоні, відзначуючи своє 15-тирічне існування, відбув турне по Канаді й 30. XI. 1984 р. загостив до Вінніпегу.

Мистецький керівник ансамблю — Рік Вацько, який від 7-ми років навчався під управою Ч.Куця, опісля в "Бале Рюс де Монтреаль", в Академії Вірського (Київ) і в "Денс Арт Академі" — Едмонтон.

Великим плюсом ансамблю — це власна, 24 членна оркестра під управою пані Карлін Фрізен і при участі аранжера й піяніста Валерія Маркевича. Програма "Черемоша" — різноманітна і оригінальна. У вітальному хороводі *на відкритті програми*, для урізноманітнення, "Черемош" вітає хлібом-сіллю, представниками різних земель України: вітають гуцули, волиняни, закарпатці, буковинці, лісоруби й танцюристи центральних земель.

Оригінальним укладом образу є "Вільні землі" (заголовок взятий з оповідання "Фрі лендс" — Грегорі). Це сценки, зображені ритмом, жестами й мімікою, присвячені першим українським поселенцям в Канаді. Хореографія цієї реалістичної картини — Р.Вацька. Це чи не найкраща точка програми з використанням троїстої музики наприкінці. Повна гумору картина "Баба ходить на ярмарок" — хореографія Р.Вацька. "Запорізькі козаки", інсценізовані по картині І.Рєпіна "Лист до султана", була добре виконана і звернула увагу англо і франкомовної критики. Ще слід відмітити три композиції за хореографією П.Вірського: "Рукодільниці", "Повзунець" і "Гопак", які мали великий спіх. Французький часопис "Ле Дроа" з Оттави, в репортажі Е.Демера подає прихильну рецензію на виступ "Черемоша" в заповненій оперній авдиторії Оттавського Мистецького Центру. "65 молодих танцюристів, в супроводі 2 дюжин музикантів... скоро здобули симпатії авдиторії".

Відмічено,що не було включено в програму пісень (що було б бажано), а були тільки танці з деяким пристосуванням до сучасности. З кращих точок відмічено "Вільні землі" та козацькі танці зі стрибками, піруетами та атлетичними рухами, коли часом, руки замінювали ноги в підтримуванні тіла. "Між динамікою хлопців і делікатністю дівчат вибивався багатий гумор в номерах "Баба ходить по ярмарку" та в ін.

"Вінніпег фрі Прес" (з 1.12.84) в описі Сандри Собко відмічає "вируючі козацькі танці в "Запорізьких козаках" та відмічає "Рукодільниці", "Вільні землі", зокрема, підкреслюючи картину перших поселень на Прериях Канади, а також ті танці, які вносять буйно-веселий ("гіларіус"), гумор, як в "Баба ходить на ярмарок", "За порогами" у виконанні "танцюристів, які тільки по назві аматори", а в дійсності дорівнюють професіоналам.

Концерт "Ластівки"

"Ластівка" — Хор української православлної молоді в Саскатуні, після концертів у Саскатуні й Міннеаполісі (США), загостили до Вінніпегу з концертом 10-го лютого ц.р. в "Плейгавз театрі".

В його складі 70 осіб, мала оркестра, до якої долучено ансамбль бандурістів (Музичний керівник — Лаврентій Клопущак, хореографія Люсі Павличенко.

"Ластівка" завдячує своє існування підтримці українських православних церков, які зрозуміли, що молодь горнеться до церкви тоді, коли вона може активізуватись і попи-суватись у плеканні і розвитку української культури.

Програма "Ластівки" складалась з народних і церковних пісень, народних-стилізованих і модерних танців.

З релігійних пісень вирізнялись добрим виконанням "Господе, почуй молитву мою" (Архангельський) і "Богородице Діво" (Гнатишин).

Народні пісні та обробки й композиції Верьовки, Авдієвського, Гнатишина, Пашкевича і Леонтовича, до речі часто виконувані, були передані в ритмі, правильній інтонації й з належною експресією завдяки культурному, зрівноваженому диригуванні п. Клопущака. Видно, що диригент розуміє українську пісню, має гарну музичну освіту і вміє передати хористам зміст і любов до української пісні.

Приємно звучало виконання на бандурі твору Г.Китастого "Гомін степів".

Хор "Ластівка" здисциплінований, вчасно реагує на вимоги диригента, і має кілька солістів, в яких помітні гарні початки техніки вокального навчання.

Виступ фолкльорного ансамблю танців був на високому рівні, завдяки мистецькій хореографії пані Люсі Павличенко, що помічалося в укладі танців, підкресленні деталей та експресії ритміки і пластики образу.

В бурлесному "Раз, два-три, українські козаки" (6 виконавців), під звуки мотивів нар. мелодій, виконано танок в модерному стилі, що нагадував "диско" з карколомними рухами ("брейк денс"), який одержав багато шумних оплесків, зокрема молоді.

Прекінцевий "Український монтаж" у виконанні троїстих музик. нар. пісень, сприйняла публіка з великим захопленням.

"Ластівка", як і "Черемош", мають молодих виконавців, які розуміються на музиці, деякі з них воло-діють інструментами, люблять мистецтво і шукають нових підходів у мистецькому розвитку і плеканні української культури в Канаді.

Д.Яремчук

Річний концерт "Дніпро"

Хор "Дніпро" - це рідкісна музична одиниця, що існує понад 30 літ і гартує в собі людей залюблених в красу української пісні. В хорі ви почуєте зовсім молодих і середнього віку людей і людей старших з великою хорово-музичною практикою, яких привабює різнорідність репертуару. Репертуар хору це обробки народних пісень, хорові п'єси, пісні, кантати, уривки з опер, релігійні пісні і концерти.

Свою діяльність хор розвинув у різних напрямках: кожночітні концерти, виступи на кожночітних громадських святкуваннях, на імпрезах, влаштованих канадським урядом, чи містом Едмонтоном, поїздки по цілій Альберті, поїздки до Саскачевану, Манітобі, Австралії, Філіпін, Гаваїв, виступ на світовій виставці в Спокен, США, постановки двох опер "Купало", А.Вахнянина, "Запорожець за Дунаєм" — С.Гулака-Артемовського, виступи зі симфонічною оркестрою.

Кожного сезону хор підготовляє новий репертуар і з тим репертуаром звичайно виступає на своєму річному концерті. Цього річний концерт відбудеться в неділю 2 червня 1985 р. в 8 год. вечора в залі Провінціяльного Музею. В програмі концерту новіві пісні, як рівнож повторення улюблених публікою пісень — це включає твори М.Березовського, М.Лисенка, М.Гайворонського, О.Кошиця, М.Леонтовича, П.Ніщинського, С.Гулака-Артемовського, М.Аркаса, Є.Козака, П.Гайдамаки, О.Білаша, Г.Жуковського. Для різнорідности програми будуть виступи мішаного жіночого, чоловічого хору, ансамблю, дуету, тріо. Просимо наше громадянство своєю присутністю на концерті підтримати хор "ДНІПРО" у їхній корисній праці у збереженні і пропагуванні української музичної культури.

Марія Дитиняк

Спортовий клюб "Довбуш"

Недавно (осінь 84) вийшла друком дбайливо зредагована книжка, змістом якої є історія українського спорту на Буковині, а головно історія УСК "Довбуш — Чернівці".

Про появу цієї надзвичайно цікавої публікації подбали три українсько-буковинські товариства на цьому континенті, а саме: Центральне Об'єднання Буковинців України в Н'ю Йорку, Кураторія фонду "Зелена Буковина" — Філядельфія та Українсько-Буковинська громада в Торонті. Ця публікація є частинним доповненням до історії Буковини, виданої 1956 р., п.з. "БУКОВИНА — її минуле і сучасне".

Підготовка до видання цієї вартісної книги тривала майже 20 років. Вже при кінці 1966 р. створено у Н'ю Йорку комітет для відзначення 45-ліття УСК "Довбуш". Тому, що весь архів "Довбуша" попав у Чернівцях в 1940 р. у совєтські руки, треба було використовувати часописні вирізки, українську передвоєнну пресу, приватні фотознімки й особисті спомини б. змагунів, членів управи й взагалі людей, які мали близьке відношення до Чернівецького "Довбуша", які помагали в його розбудові, раділи його успіхами, чи переживали його невдачі. В між часі смерть деяких членів цього комітету сповільнила видавничу працю. Все ж таки в 1980 р. повстав в США видавничий комітет на чолі з Володимиром Карповичем, б. довголітнім змагуном "Довбуша". В Канаді паралельно зорганізовано фін. комітет в складі Г.Гільчук - голова, В.Коваль - секретар і В.Рибак - скарбник.

Тісна співпраця обох комітетів і видавничої комісії завершилася появою цього документального твору в осені 1984 р. Назва книжки: "Український спортовий клюб "ДОВБУШ", Чернівці - Буковина 1920-40. В ній на 170-и сторінках "вісімки" є зібрана під редакцією Володимира Карповича й Петра Григоровича, вся історії "Довбуша".

Короткий вступ в англійській і німецькій мовах дає вистарчальну геополітичну та історичну інформацію про Буковину, про її столицю Чернівці, про різні етнічні групи в Буковині та про ролю "Довбуша" для українських буковинців.

Спомини В.Карповича охоплюють футбольну діяльність за роки 1920-1928. В них подані сезон за сезоном усі змагання клюбу, наслідки та склад дружини. Для тих, які те все пережили на грищі, чи як "болільники" — це приємний спомин безжурної молодости з мелянхолійною закраскою спокійних "добрих часів". Вирязні, докладно зідентифіковані і чисельні фотознімки футболістів "Довбуша" з тих часів, що більше надають цим споминам своєрідного настрою. А вже докладний опис товариських змагань "Довбуш" — "Україна" в днях 28 і 29 червня 1925 р. на розмолклому грищі "Сокола Батька" у Львові з нагоди Шостих Запорізьких Ігрищ, зі знимкою і поданням наслідків (2:2; 6:1) — це рідкісна інформація про міжнародні змагання цих двох чільних українських клюбів.

Дбайливість видання цієї документальної праці підкреслюють такі факти: дуже добра коректа, списки членів-засновників, членів управи, виказ почесних голов і їх заступників, список тренерів, список тих, які доставили цінні фотознімки та врешті виказ усіх змагунів першої дружини "Довбуша" (89) з поданням сезонів, коли вони були активні.

Бібліографія книжки начислює 18 позицій. Обширні списки меценатів (понад $100), добродіїв ($25-100) і жертводавців ($5-20) свідчать про велику працю фінансової комісії "Довбуша". Врешті чепурна тверда оправа з клюбовою відзнакою і старанно опрацьований індекс доповняють вражіння педантности та докладности редакторів.

Це документальне видання є закатальованим в бібліотеці Американського Конгресу.

На кінець треба зазначити, що хоча підготовка до видання цієї книжки тривала в наших еміграційних умовах несповна 20 років, то в наслідку цієї солідної підготовки ми одержали повну публікацію, за яку всім, що причинилися до її появи, щиросердечно гратулюємо.

Р.Романович

Поради тим, хто любить варити

Христина Шерман

Cooking Corner

Котлети з мозгу

Потрібно на 4-6 осіб: 3 телячі мозги, 2 ложки муки, 1 яйце, 4 ложки тертої булки, 4 ложки товщу, сіль.

Мозги помити й обібрати з болон. Поділити на частини. Обтачати в муці, добре побитому яйці і тертій булці. Товщ добре розігріти. Підсмажити на легкому вогні з обох стрін, аж будуть румяні. Посолити, вставити до легко розігрітої печі на 15-20 хвилин. Подавати з гострою салатою.

BLACK FOREST CHERRY TORTE

Makes 9 inch cake.

1 cup all purpose flour, 1 cup cornstarch, 1 tsp, baking powder, 3 tbsp. cocoa, 5 eggs, 1 cup sugar.

Filling: 1 1/2 lbs sour cherries, 2/3 cup water, 2/3 cup Kirsch, 1 tsp. powdered gelatin, 1 3/4 cups heavy cream, 1 cup chopped almonds, 1 oz. semi sweet grated chocolate.

Make cake at least 24 hours before it is needed. Sift to together flour, cornstarch, baking powder and cocoa. Grease a 9 inch spring form pan. Beat toghether eggs, sugar in a mixing bowl over a saucepan of hot water until the mixture is thick and warm. Remove the mixing bowl from the water and continue beating until mixture is cold. Gently fold in the sifted dry ingredients, using a metal spoon. Poor mixture into pan and bake at 375°F for 35-40 minutes. Cool 5 minutes. Turn out on wire rack and wait till cake is cold. Cup into 3 layers. Pit cherries. Heat together 1/2 cup of the water and sugar in a small saucepan over low heat until sugar has dissolved and then boil until mixture is thick and syrupy. Remove from heat and add half the Kirsch. While still warm sprinkle over cake layers.

Filling. Dissolve the gelatine in the remaining water in a small bowl over a saucepan of hot watere. Set aside until cool but not set. Whip the cream until stiff and stir in the remaining Kirsch and the cooled, dissolved gelatin. Sprinkle in sugar to taste. Place one layer on a plate. Spread with thin layer of the cream filling and arrange pitted cherries on top. Reserve a few for decorating the top layer. Cover with the second layer, spread cream filling and cover with third. Spread most on the filling over the top and sides of cake. Coat the sides of the cake with almonds. Sprinkle the top with grated cocoiate and top with the remaining cherries.

Chill and serve.

Do you have any recipes you want to share with our readers? Please send them to Cooking Corner, Ukrainian News, 10967 - 97 St. Edmonton, Alta. T5H 2M8.

Випадки смерти

Кількість випадків смерти в світі від так званої хвороби легіонерів, підійшла до 37-и осіб.

Помер 80-літній мужчина, в лікарні в Стаффорді, що в Англії, де вибухла ця хвороба місяць тому.

6 медсестер також заразилися хворобою. Але урядники лікарні кажуть, що всі шість зророві й вже працюють. Урядники відділу здоров'я кажуть, що медсестри не можуть когось другого заразити хворобою легіонерів, тому що вона не є інфекційною.

Едмонтонський календар

В п'ятницю, 24-го травня 1985 року в 7:30 год. вечера в домі Української молоді відбудеться доповідь др. В.Ніньовського. Просимо всіх членів УВФ. Гостям раді.

Батьківський Комітет Сприяння Української Освіті в Альберті ласкаво запрошує Вас з родиною та приятелями на святкування

10-ліття
Української Двомовної Програми в Альберті
1974/75 — 1984/85

на селі-спадщини української культури, у неділю 2-го червня 1985 р.

The Ukrainian Canadian Committee — Alberta Provincial Council invites you to a General Community Meeting to be held on Saturday, May 25, 1985 at 10:00 a.m. in the Crocus Room — Edmonton Inn (11830 Kingsway Avenue) Edmonton, Alberta.

An update of the recent work done by the provincial body will be presented.

We look forward to your attendance and participation.

Оголошення в Едмонтонському календарі даємо безплатно неприбутковим організаціям і на імпрези, де не збирається вступ. Повідомлення мусять бути написані машиною або дуже виразно ручно видрукувані. Якщо написані рукописом ми не приймаємо. Телефонічно також не приймаємо. Газета виходить кожної середи, і повідомлення мусимо одержати до понеділка.

PREGNANT?
We Can Help!
Counselling
Free Pregnancy Test
Confidential and Free
(403) 424-9603
Phone 24 hours, or walk in Mon. through Fri. 9am - 6pm
EDMONTON PREGNANCY CRISIS CENTRE
Donsdale Place 10709 - Jasper Avenue, Suite #203
Edmonton, Alberta T5J 3N3

World's Largest Producers of Perohe
CHEEMO
(ASK FOR CHEEMO BRAND AT YOUR GROCERS)
HERITAGE FOODS - Area Code (403) 475-5088
HEAD OFFICE — (EDMONTON, ALTA.)
6612 - 127th Avenue

The Partners of
WACHOWICH & COMPANY
Edward R. Wachowich, Q.C.
Peter R. Chomicki, Q.C.
Ray G. Baril
Leonard M. Dolgoy
Shelly L. Miller
Are happy to announce that
KENNETH A. HOLMSTROM
has joined the partnership
effective April 1, 1985
and that
DAVID J. WACHOWICH
has re-joined the firm as an Associate
effective May 1, 1985
Phone
(403) 423-3461

Getting married soon?
Know someone who is?

Then come in and see our exclusive new line of wedding stationery. Choose from a wide selection of wedding invitations, replies and thank you cards. Ukrainian, English and most other languages available.

Ukrainian News
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta
Telephone: 423-6985

За віру в Бога та Україну

Ілько Приймак

ДЛЯ ВАС, ПОТОМКИ

(Спогади в'язня Соловків)

А.Солженіцин в "Архіпелаг ГАЛаг" зі слів уцілілих в'язнів з концентраційних таборів смерти на Соловецьких Островах, які називалися "Сєвєрниє Лагеря Особого Назначенія", загально описує страхіття режиму в цих комуно-московських катівнях північної Росії, на берегах Білого Моря.

Згадує А.Солженіцин і Петра Кальнишевського, останнього Кошового Запорізької Січі, якого Катерина II-га, цариця Російської Імперії, після зруйнування Січі в 1775 році запорожця на досмертне ув'язнення в Соловецькому Монастирі. Там, у "кам'яному мішку" він промучився 25 років і вмер у 1803 році, але Росії не підкорився.

Після захоплення влади в Росії московськими большевиками на чолі з Леніним, Соловецький Монастир в 1919 році був перетворений на один із перших і найжорстокіших концентраційних таборів СССР.

Українці появилися масово на Соловках, спочатку селяни в часи колективізації 1928 року, а на початку 30-х років молодь, студенти й інтелігенція в зв'язку з арештами у справі Спілки Визволення України й Спілки Української Молоді, а після процесу СВУ—СУМ тут перебувала основна частина засуджених на Харківському суді й нарешті, тут опинилися українські "націонал-комуністи" з "уряду" УССР і визначні члени ЦК КП(б)У, яких Москва більше на Україні не потребувала.

Докладно про це описав у своїх двох книжках, нині вже покійний Семен Підгайний, бувший в'язень Соловків: "Українська інтелігенція на Соловках" і "Недостріляні".

А.Солженіцин, описуючи Соловки, жодним словом не згадує про великий відсоток українців між в'язнями, бо, як видно, свідків між українцями він не шукав.

Спогади каторжника Ілька Приймака, українського селянина, глибоко віруючої людини, цінні є тим, що його запротоколо на знищення за релігійні переконання. Він пише про те, що бачив і пережив особисто.

Він був очевидцем, як найбільшого садиста і ката Соловків Курилка, якого описує також А.Солженіцин, і всіх його співсадистів, "виїздна прокуратура" ГПУ (КГБ) з Москви засудила на розстріл, що й було виконане на очах деяких в'язнів, а між ними й автора цих спогадів. Але це не принесло жодної полегші каторжникам. Москва замела лише сліди попередніх катів, а ті, що прийшли на їхнє місце виявилися ще гіршими.

1. "ШПИГУНИ Й КОНТРРЕВОЛЮЦІОНЕРИ"

Після першої світової війни й під час революції 1917 року в нашому селі заактивізувався євангельський рух. Люди збиралися, читали Євангелію, молилися Богові, співали релігійні пісні, не курили, не пили алкогольних напоїв, не говорили пустих слів, допомагали одні одним в праці, а в тому й мені. Тому я любив цю громаду, почав відвідувати збори й став членом євангельського гуртка.

Я радів, що нарешті, знайшов людей, які й мене рахували за людину, бо ж виріс я сиротою й лише мав кривди та знущання. Я радів і дякував Богові. Але комуністична влада часто вимагала списки членів нашої релігійної громади. Все це йшло через сільраду до районного ГПУ (тепер КГБ) з додатком характеристики на кожного члена громади. Такі списки віруючих ГПУ вимагало від усіх віровизнань. Та нам ніколи не приходило до голови, що нас будуть переслідувати за те, що ми молимось. Але для комуністів злочинцем був той, хто говорив про Бога й про любов між народом, бо комуністи якраз підготовляли закон на поділ нації: куркулів, середняків і бідняків. Почали пропаганду проти куркулів, про їх смерть, як багатіїв.

Правління сільради складалося з ледарів, що працювати не хотіли, а тому й були найбідніші. Вони слухняно виконували й перевиконували всі накази комуністичної партії. Їм давали різні привілеї й широкі права над людьми в селі. Все йшло поступово, під наглядом районних представників, невідомих у селі осіб, які вешгалися по селі й організовували комуністичний актив та вели пропаганду серед куркулів і контрреволюціонерів.

Ми спокійно продовжували богослуження, бо ж не були ні куркулями, ні політиками. Так тяглося до 1929 року, до осени. У вересні багатьох із нас закликали до сільради, всіх переписали й під вартою погнали до району — просто до тюрми. В тюрмі переночували, а потім ГПУ почало викликати нас по одному й зачитувати готові обвинувачення: що ми шпигуни на користь буржуазії та контрреволюціонери.

Спочатку нам було смішно, що нам таку шиють провину, але згодом ми переконалися, що ми приречені на знищення разом з куркулями, бо з нами були заарештовані й кращі господарі нашого села.

ГПУ знало, що людина з села, напівграмотна, ніяким шпигуном не була і ніяким контрреволюціонером не є, але був наказ Сталіна і його сатрапів нищити український народ, а для виправдання терору, людині це приписують.

Кожний день гепеушники робили допити й пришивали нам різні злочини, що ми їх поповнили проти совєтів. Нам, віруючим, був вихід: або відректися від Бога й піти на службу безбожному комунізмові, або вічна висилка на Сибір. Але нас кріпила віра в Бога, бо знали, що всьому є кінець і не пішли на службу чортові.

Допити й обвинувачення щодень були іншими. Вже нам закидали шпигунство на користь Польщі й Англії. Все це йшло, мов буденщина, бо справді, коли б правдивий шпигун потрапив у руки ГПУ, то б з ним поводилися інакше. Але це формула московських катів, щоб нищити людей "по - закону". Одного дня зібрали нас всіх: священиків, церковних старост, куркулів і євангелістів та під посиленою вартою приготували гнати пішки на віддаль 35 кілометрів до міста Овруч (Житомирщина).

Ми всі, змучені голодом, допитами, турботами про свою долю і долю родин, ледве стоїмо на ногах, а мусимо ще йти в далеку дорогу. Хтось повідомив рідних, що нас гнатимуть до Овруча. Наші жінки, діти, батьки й матері: рідня, яка в кого була, вийшли зустрічати, щоб передати щось з харчів чи одягу й попрощатися. Але, коли нас вивели на дорогу й хтось з родичів хотів підійти, то вартові немилосердно їх били. Били наших жінок, дітей, матерів, не допускаючи їх до нас.

Ми пройшли пішки 20 кілометрів і вже дехто із старших людей змучився й не міг їти швидко, та охорона кричала: "Швидше« Швидше«" і відстаючих били прикладами. Пригадую одного чоловіка, що мав більше, як 70 років. Він змучився, а кат б'є його прикладом та ще й паразитом називає. Цю людину обвинуватили, що він "куркуль", а хто паразит? Ця людина тяжко працювала й годувала тих паразитів, що сьогодні його женуть і б'ють.

Найбільше мучили думки за рідню, бо я думав, що я вже доросла людина і може за це мене мучать, що я вже виріс. А за що ж мучаться мої малі діти? Хто їх нагодує, хто приголубить, яка доля їх очікує?

Дружино! Ти ж не письменна, тяжко працювала. За що тобі присуджена така доля?

Пригнали нас до міста Овруч в тюрму. Там, де колись було місце на 4-ох в'язнів, нас напихали по 30 осіб. Тісно й гаряч не давали спокою й відпочинку.

Осінь була тепла, а в камері не було чим дихати, бо ж стояла діжка на всі відхідні людські потреби і такий сморід був у камері, що людина задихалася. Цю бочку називали "парашою" і раз на день її виносили до туалету. Часто вона була переповнена й ми кричимо до вартового, що параша повна й тече через верх, але той наш крик ігнорував. А хто вимагав і кричав довго, того вартовий викликав на коридор і бив.

До Овруча гнали свіжих людей, переважно селян, т. зв. "куркулів". Овруцький район (Полісся) густо заселений, землі мало, бо переважно ліси й тому там не було великих багатіїв. Хто мав три корови й пару коней, той вже був куркуль і підлягав знищенню. Пригадую Тихона Гудилка, який сидів, як куркуль. Він розказав мені, що був бідняком, що дали йому церковну землю після революції. Він тяжко й уміло парцював, мав три корови і пару коней.

Багато гнали й релігійних людей з різними переконаннями і всім їм пришивали "контрреволюцію".

Через два тижні нас погнали до станції, напакували в товарові вагони та завезли до нашої столиці КИЄВА. Там є прославлена тюрма, яку збудувала ще московська цариця Катерина. То — Лук'янівська тюрма, названа так тому, що знаходиться на вулиці Лук'янівка. Там ми вже відчули справжнє тюремне страхіття, бо поведінка начальства була жорстока й сірі тюремні стіни нагадували нам, що ми вже ніколи не видемо на волю.

Загнали нас до камери розміром 7х7 метрів. Там примістили 92 в'язнів! Тісно й сморід, бо надвір випускали лише один раз на день і то тільки на 10 хвилин. А параша часто текла через верх, бо в'язнів було багато. В камері було тісно, ніг не можна було випростувати й ноги пухли. Тут вже забув про все: їжу, волю, дім, а лише думав, як би простягти ноги й заснути. Мабуть в цілому світі нема таких брутальних порядків, як у тому СССР. Було там ще багато клопів і вошей. Ці російські традиційні паразити ніколи не виводились, а може були і в царських палатах.

Давали нам тоді 400 грамів гливкого хліба й півлітри смердючої зупи з гнилої риби. Так тримали нас три місяці. Хто був хворий і виснажений, той не витримав і помер.

(Продовження буде)

Знайдено відбитки пальців злочинця

Пошук за нацистським злочинцем Джосефом Менгеле має трохи помочі від відбитків пальців, які знайдено в архівах Червоного Хреста.

Газета в Франкфурті, що в Західній Німеччині повідомляє, що організація базована в Женеві, знайшла відбитки пальців бувшого лікаря табору смерти на формі, яку він виповнив у 1949 році для міжнародного комітету Червоного Хреста.

Менгеле, начебто виповнив ту форму в Італії, щоби отримати пашпорт під одним із його псевдонімів.

Invitations
ALPHA-ONE PRINTERS 429-2363
10967-97 STREET (DOWNSTAIRS), EDMONTON

Park Memorial Ltd.
FUNERAL ADMINISTRATORS AND DIRECTORS
Vegreville, SmokyLake, Lamo
Wildwood, Mayerthorpe
9709 - 111 Avenue — Edmonton, Alberta
426-0050
Jerry Smolyk - President
Bob Greschuk - General Manager
Похоронний Дім, зорганізований українцями, дає працю українцям і солідно служить українцям

SASKATOON, SASKATCHEWAN
WESTWOOD FUNERAL CHAPEL
1402 - 20 Street West
Телефон: 653-3434
БЛИЗЬКО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ
СОВІСНА ОБСЛУГА ■ ГАРАНТОВАНА ОБСЛУГА

Похоронні, ювілейні, весільні та градуаційні згадки

"Українські Вісті" друкують похоронні, ювілейні, весільні та градуаційні згадки разом із світлиною за ціну $50. Дописи не повинні бути довшими, ніж 250 слів, інакше додаємо ціну 10 центів за слово.

Редакція і адміністрація

Професійні служби

Адвокати

The Honorable Peter Greschuk, Q.C.
Barrister & Solicitor
2800 Scotia Place
10060 Jasper Ave.
Edmonton, Alberta
T5J 3V9

You can have this space call: 423-6985

(403) 476-9557

Helen Sophie Tymoczko, B.Sc., LL.B.

BARRISTER AND SOLICITOR
NOTARY PUBLIC

Дентисти

Dr John C.A. Koziak
6128 - 90th Ave.
Ottwell Shopping Centre
465-0505
Hours: Tues. — Fri. 9:30 a.m. to 5:30 p.m.
Sat. 8 a.m. to 4 p.m.

Зубні техніки

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC LTD.
Rosslyn Shopping Centre
13562 - 97 St.
M. Chekerda — Denturist
Phone: 475-0011

БЕВЕРЛІ КАНАДСЬКА ЗУБНА КЛІНІКА
з Обм. пор.

СТЕФАН ФЕДІВ
ЗУБНИЙ ТЕХНІК
4002 - 118 Ave.
ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА
Тел.: Діл. — 477-7868 або 477-7870
Дом. — 922-5240

Fort Saskatchewan Denture Clinic Ltd
10211-100 Ave. (Room 202)
Fort Saskatchewan T8L 1Y7
R. Nykiforuk
Certified Denturist
Bus: 998-1804
Res: 998-1750

Central Denture Clinic
Цертифікований дентурист
Никола Ткачик
#806 - 10080 Jasper Ave.
Едмонтон, Альберта
Тел. 423-4845

WASSON DENTURE CLINIC
#330 Bentall Bldg.
10180 - 102 Street
Edmonton, Alta.
T5J 0W5
Phone: 422-4718

You can have this space call: 423-6985

Окулісти

Dr. J. D. Tchir
Окуліст
#405 Kingsway Professional Centre
10611 Kingsway Ave.
Tel. 423-2127
У Форт Саскачевані кожної середи.
Tel. 998-4066

Д-р Петро СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
ОКУЛІСТИ
Phone 422-1248
422-6306
805 - Empire Bldg
10080 - Jasper Ave.

Боротьба з алкоголізмом

Совєтський Союз вніс сулорі зміни, щоби боротися проти алкоголізму.

Законний вік споживання алкоголю буде змінений від 18-ти років до 21-го. Випродукування алкоголю буде зменшене, а натомість буде вироблено більше легких напитків.

Уряд плянує краще навчання публіки й кращу обслугу, щоби помогти тим, що мають проблему з алкоголем.

Совєтська статистика обвинувачує 75 відсотків душегубства й насильства, 80 відсотків крадіжей і 90 відсотків того, що та держава називає хуліганством, на алкоголь.

Demonstration planned

Members of several eastern European communities in Edmonton are organizing a demonstration to coincide with the visit here of Vitaly Vorotnikov, prime minister of the Russian Soviet Federated Socialist Republic.

Vorotnikow, 59 is one of the rising members of the Soviet politburo. He is in Edmonton to visit with the provincial government.

The demonstration, organized by the Edmonton Freedom Council is set for 7:30 p.m., Thursday May 30, in front of Edmonton's City Hall.

Ihor Broda, president of the Edmonton Freedom Council, explains the purpose is to protest Soviet violations of human rights and Russification policies.

He says the council wants to make Vorotnikov aware there are people in Edmonton who are concerned about human rights in the USSR.

Participating in the demonstration will be members of Edmonton's Croation, Hungarian, Latvian, Lithuanian, Polish and Ukrainian communities.

The Ukrainian participation in this demonstration is being organized by the Ukrainian Canadian Committee.

There is a possibility the Czech community may participate as well, but this hadn't been confirmed as of press time.

НАЙДОВША ДЕННА РАДІОПЕРЕДАЧА В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

5:30—7:00 веч.
від понеділка до п'ятниці
по радіовисильні

CKER 1480

В п'ятницю 31 травня від 5:30 до 7:00 години вечора по радіостанції CKEP на хвилях 1480 буде звучати музикальна передача "Пісня буде поміж нас" в річницю трагічної смерти композитора Володимира Івасюка.

Радіорежисери музикальної радіопередачі Роман Британ та довголітній приятель композитора.

ВАШ ГОСПОДАР

РОМАН БРИТАН

ХИТРИЙ ЛИС ПІЗНАЄ РІЗНИЦЮ!

CKER 1480AM — 4443 - 99 St., Edmonton, Alta. T6E 5B6
Phone 438-1480